EUGEN NICOLAE GÎSCĂ

EDITURA MUSATINII
SUCEAVA

AURA OMULUI
STUDIATĂ PRIN CLARVEDERE

CICLUL DE CĂRTI

ALCĂTUIREA ENERGETICĂ A OMULUI
STUDIATĂ PRIN CLARVEDERE DIRECTĂ

Prefață

Despre aura umană şi ce este ea, există multe păreri, percepții, interpretări. În această carte, intitulată „Ce este aura umană?”, oferim un preambul în care facem referire la ceea ce este clarvederea directă, referiri la alcătuirea energetică a ființei umane şi a structurilor energetice ale acesteia. Vorbim de asemenea despre cei patru paşi ce trebuie făcuți pentru desăvârşirea spiritului în duh, despre cum este alcătuit duhul şi rolul acestuia în lumea sufletelor, despre organele sufletului, despre prototrupul fizic şi funcționarea omului în trup material. Facem de asemenea referire la darul fără de plată al lui Dumnezeu, ca şi la lucrarea răului de-a lungul vieții omului, etc. Deşi la prima vedere am avea tendința să credem că unele informații se repetă, mai ales cele din prima parte a fiecărei cărți, precizăm că aceste „aşa zise repetări” nu sunt de fapt decât precizări necesare, situate de fiecare dată pe un alt palier vibrațional, care ajută la o înțelegere mai bună a următoarei structuri energetice care compune entitatea numită om. Aceasta fără a mai vorbi despre faptul că am intenționat ca fiecare carte destinată unei structuri, să fie de sine stătătoare, astfel încât cititorul s-o înțeleagă, chiar dacă nu a citit cărțile despre structurile anterioare. Din cartea de față aflăm că aura este un întreg univers energetic în sine, cu o istorie a ei, cu reguli foarte clare de funcționare, cu un mod de existență foarte bine stabilit şi după cum vom vedea, cu o evoluție care exprimă nişte

necesități cosmice, pentru că de ce să n-o spunem, aura umană la momentul actual este ultimul bastion al luptei dintre bine şi rău. La început vorbim despre structura energetică aurică a ființelor aflate în lumea materială, după care arătăm care este rolul aurei şi vechimea ei. Vom vedea că aura creştinilor diferă de aura fiilor de zei, că există un tip vechi auric la fel cum există un tip nou auric. Vom afla care sunt bolile aurei, care este principiul de funcționare auric, ce este moştenirea şi misiunea aurică şi trupească, ce înseamnă exprimarea trupului prin aură în mod ideal. Toate informațiile din această carte, diferă în mod distinct, de tot ce s-a spus şi s-a scris până acum despre acest subiect.

Cuprins:

Ce este aura umană

Care este alcătuirea aurei

De ce avem aură

De ce primim la naştere aura

De ce lăsăm la moarte aura

Cum funcționează aura

Cum se „defectează aura”

Cum se repară aura

Desene:

- Desen 1 - Omul în afara trupului
- Desen 2 - Omul în trup
- Desen 3 - Alcătuirea spiritului
- Desen 4 - Alcătuirea lumii spiritului
- Desen 5 - Alcătuirea duhului
- Desen 6 - Anexele energetice ale spiritului în duh
- Desen 7 - Drumul desăvârşirii spiritului în duh
- Desen 8 - Anexele energetice ale duhului aflat în suflet
- Desen 9 - Astralul lui Dumnezeu
- Desen 10 - Alcătuirea energetică a sufletului
- Desen 11 - Anexele energetice ale sufletului aflat în trup
- Desen 12 - Prototrupul material
- Desen 13 - Principiul reîncarnării
- Desen 14 - Noul tip de aură
- Desen 15 - Harta bolilor aurice

CE ESTE AURA UMANĂ?

Cartea intitulată „Ce este aura?” face parte din ciclul de cărţi numit ”Omul şi arta de a lumina”. Prima carte se referă la alcătuirea spiritului, la principiul său de funcţionare şi la istoria sa. A doua carte se intitulează „Ce este duhul”. În această carte sunt informații despre cum arată duhul privit prin clarvedere, din ce este alcătuit, principiul său de funcţionare şi istoria sa. A treia carte intitulată „Ce este sufletul?” prezintă informații despre cum se vede sufletul prin clarvedere, alcătuire, principiu de funcţionare, istoric, dar mai ales se vorbeşte despre însemnătatea lui deosebită ca structură energetică. A patra carte este intitulată „Ce este trupul fizic?”. În această carte sunt prezentate contrapartea energetică interioară a trupului fizic şi legăturile acestei structuri energetice cu spiritul, duhul şi sufletul. Totodată în acest ciclu de cărți, se vorbeşte despre misiunea fiecărui om aflat la încarnare în lumea materială şi se răspunde clar la întrebările pe care şi le pun majoritatea oamenilor:

- Cine sunt eu şi de unde vin?
- De ce am venit aici?
- Unde plec de aici?

În această carte intitulată „Ce este aura?” ne vom referi la alcătuirea aurei umane, la principiul de funcţionare şi la istoria ei.

Ciclul de cărți „Omul şi arta de a lumina”, cuprinde informații obținute prin clarvedere directă prin trupul fizic aflat

în stare de veghe. Aceste informaţii au fost catalogate în urma a 15 ani de observare atentă a structurilor energetice ce alcătuiesc fiecare fiinţă umană.

NOŢIUNI DE CLARVEDERE DIRECTĂ

Clarvederea directă presupune capacitatea unui suflet întrupat, să vadă, să audă, să miroase şi să simtă vechimea fiecărei structuri energetice ce alcătuieşte fiinţa umană. Clarvăzătorul vede aceste structuri prin ochii fizici deschişi şi prin trupul fizic aflat în stare de veghe şi de conştienţă. Totodată posesorul clarvederii directe, vede clar fiinţele care se află în contrapartea energetică a lumii fizice precum şi în lumile ce cuprind lumea materială. Clarvederea directă este o dispoziţie sufletească a tuturor sufletelor. Atunci când este activată această dispoziţie, sufletul poate privi cu ochii săi prin ochii trupeşti (sufletul poate vedea lumea materială prin ochii fizici).

ALCĂTUIREA ENERGETICĂ A FIINŢEI UMANE

Putem privi şi cataloga omul ca alcătuire energetică, privindu-l în două ipostaze:

1. Omul în afara trupului.
2. Omul în trupul fizic.

1. Omul în afara trupului este omul care nu se află încarnat în trupul fizic în lumea materială.
Structura sa energetică este următoarea :

- Spiritul

- Duhul (vezi desen 1)

2. Omul în trupul fizic aflat la încarnare în lumea materială are următoarea alcătuire:

- Spirit.
- Duh.
- Suflet.
- Contrapartea energetică interioară a trupului fizic.
- Trupul fizic.
- Contrapartea energetică exterioară trupului fizic – aura.
- Plasele mesianice.
- Viitorul trup energetic (vezi desen 2).

Fiecare din aceste structuri au o vechime diferită una de cealaltă. Astfel, structura energetică cea mai veche este spiritul, apoi urmează duhul, sufletul, trupul fizic, contrapartea energetică interioară, aura, plasele mesianice.

Pentru a înțelege de ce spiritului i-a fost anexată structura de trup, iar trupului, structura aurică şi plasele mesianice, ne vom referi pe scurt atât la alcătuirea fiecărei structuri energetice cât şi la istoria fiecărei structuri.

ALCĂTUIREA ŞI ISTORIA STRUCTURILOR ENERGETICE ALE FIINȚEI UMANE

ALCĂTUIREA ENERGETICĂ A SPIRITULUI

(vezi desen 3)

CORPUL SPIRITULUI

Corpul spiritului este alcătuit din patru structuri diferite una de cealaltă, de formă sferică şi care se îmbracă una pe cealaltă. Acestea sunt:

- structura de gând - este o structură alcătuită din energie strălucitoare de gând. Această energie se vede ca o apă luminoasă de culoare albastru verzui, transparentă.

- structura de cuvânt - este o structură alcătuită din energie strălucitoare de cuvânt. Această energie se vede ca gheața translucidă.

-structura de purtare - este o structură alcătuită din energie strălucitoare de purtare şi se vede ca focul şi fulgerul.

-structura de lumină - este o structură alcătuită din energie strălucitoare ca o lumină argintie foarte clară şi blândă.

Corpul spiritului are rolul de a proteja organele interne ale spiritului.

PUTERILE SPIRITULUI

Puterile spiritului sunt poziționate în diferite zone ale acestuia şi sunt în număr de patru :

- puterea de gând a spiritului - este alcătuită din energie de gând şi se vede ca un astru strălucitor de lumină asemănătoare apei cristaline de culoare albastru verzui. Această putere este poziționată în partea superioară a spiritului.

- puterea de cuvânt a spiritului - este alcătuită din energie de cuvânt şi se vede ca un astru strălucitor asemănător gheții translucide. Această putere se află sub puterea de gând.

- puterea de purtare a spiritului - este alcătuită din energie de purtare şi se vede ca un astru strălucitor de foc şi fulgere. Această putere se află poziționată sub puterea de cuvânt.

- puterea de lumină a spiritului - este alcătuită din energie de lumină şi se vede ca un astru strălucitor din lumină argintie foarte clară şi blândă. Puterea de lumină se află pe aceeaşi linie cu puterea de purtare şi se regăseşte în stânga acesteia.

SPIRITUL SPIRITULUI

Spiritul spiritului este un organ energetic asemănător unui astru strălucitor alcătuit din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Acest organ este sediul tuturor amintirilor spiritului de la crearea sa până în prezent.

SPIRITUL TUTUROR SPIRITELOR

Spiritul tuturor spiritelor este un organ energetic asemănător unui astru strălucitor alcătuit din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Acest organ este sediul tuturor amintirilor spiritelor de la crearea lor până în prezent.

SÂNGELE SPIRITULUI

Sângele spiritului este o combinaţie de mai multe energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale lui Dumnezeu Spirit.

- energia sau sângele de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale lui Dumnezeu Spirit.
- energia sau sângele de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale spiritelor naturii din lumea spiritelor.
- energia sau sângele de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale îngerilor spirit din lumea spiritelor.
- energia sau sângele de gând, cuvânt, purtare şi lumină a tututror spiritelor oamenilor.

LUMINA SPIRITULUI

Majoritatea spiritelor prezente în trupul fizic, adică încarnate în lumea materială sunt desăvârşite. Astfel lumina care radiază din spirit este desăvârşită. Privită prin clarvedere, lumina spiritului este o radiaţie strălucitoare, argintie foarte clară şi blândă.

PERSONALITĂȚILE SPIRITULUI

Personalitățile spiritului se găsesc în interiorul corpului spiritului. Aceste personalități se văd ca nişte stele strălucitoare. Fiecare din aceste stele arată în câte lumi şi forme a mai fost omul înainte să fie chemat în lumea spiritelor unde a îmbrăcat forma de spirit. Există oameni care au în interiorul spiritului o astfel de steluță ceea ce înseamnă că acest om a fost creat de Dumnezeu în lumea anterioară spiritului. Există printre noi, oameni care au în interiorul spiritelor zeci de steluțe, sute, mii sau zeci de mii de steluțe. Acest lucru înseamnă că înainte să vină în spirit şi în lumea spiritului au trecut prin foarte multe lumi unde au avut foarte multe forme, specifice fiecărei lumi în parte.

ISTORIA SPIRITULUI

Istoria spiritului începe din momentul în care au început să fie mulți oameni care au învățat de la Dumnezeu să se desăvârşească în lumea de dinaintea spiritului.

În acele vremi, tare demult, Dumnezeu a creat o lume nouă şi un tup nou pentru om ca să se desăvârşească în ele. Astfel Dumnezeu a creat lumea spiritelor şi spiritul omului.

CREAREA LUMII SPIRITULUI

(vezi desen 4).

Dumnezeu Spirit a creat lumea spiritelor prin cele 4 puteri creatoare nemuritoare ale sale:

-Puterea de gând.
-Puterea de cuvânt.
-Puterea de purtare.
-Puterea de lumină.

Prin puterea de lumină care este suma gândurilor, cuvintelor şi purtărilor luminoase, Dumnezeu menţine nemuritoare lumea spiritelor. Lumea spiritelor este o lume şcoală în care sunt aduse fiinţe umane să se desăvârşească în lumină, precum Dumnezeu. Paralel cu lumea şcoală a spiritelor, Dumnezeu Spirit a creat propria Sa lume numită Împărăţia lui Dumnezeu spirit.

CREAREA SPIRITELOR NATURII

Dumenezeu a luat energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină din lumea şcoală a spiritului şi a creat spiritele naturii. Spiritele naturiii au umblat cu Dumnezeu şi s-au desăvârşit în „arta păstrării nemuritoare a creaţiei din lumea şcoală a spiritelor". Spiritele naturii urmau să fie sfătuitorii omului spirit, să repare stricăciunile făcute de el până la desăvârşirea lui în lumină, şi să-l înveţe cum să-şi exprime puterile fără să mai distrugă creaţia lumii şcoală a spiritelor. Spiritele naturii sunt fraţii spiritului omului. Împreună, toţi suntem copii ai lui Dumnezeu spirit.

CREAREA ÎNGERILOR SPIRIT

Dumnezeu a luat energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină din creaţia lumii şcoală a spiritului şi din energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină din spiritele naturii şi a creat

îngerii spirit. Îngerii spirit ai temeliei trebuiau să apere lumea şcoală a spiritelor pentru ca nici un om, înger sau spirit al naturii nedesăvârşite să nu pătrundă din lumile anterioare lumii şcoală a spiritelor. Îngerii formei, cea de-a doua categorie de îngeri creați în lumea şcoală a spiritelor, au umblat vreme îndelungată cu Dumnezeu spirit. Îngerii spirit au învățat de la Dumnezeul Spirit tainele ştiinței îngereşti. Ştiința îngerească presupune arta dumnezeiască de a păstra nemuritoare toate formele creației lumii şcoală a spiritelor, toate formele spiritelor naturii, precum şi toate formele spiritelor oamenilor, spirite pe care Dumnezeu urma să le aducă în lumea spiritelor. Îngerii spirit sunt frați cu spiritele naturii şi cu oamenii spirit. Împreună sunt copii ai lui Dumnezeu Spirit. Îngerii spirit trebuiau să fie sfătuitorii oamenilor spirit şi să repare greşelile şi daunele aduse formelor de către spiritele oamenilor până la desăvârşirea lor în lumină. Astfel spiritele naturii şi îngerii spirit, erau veghetorii oamenilor spirit din lumea şcoală a spiritelor.

CREAREA OMULUI SPIRIT

Dumnezeu a adus în lumea spiritelor pe omul desăvârşit în lumea de dinaintea lumii spiritelor unde avea o altă formă. Dumnezeu a luat energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină din creația lumii spiritelor, din spiritele naturii, din îngeri şi a creat trup de spirit pentru om. Dumnezeu a îmbrăcat în spiritul creat pentru om, pe omul pe care l-a adus din lumea anterioară spiritului. Astfel omul a devenit spirit. Pe măsură ce spiritele oamenilor s-au înmulțit, Dumnezeu a luat din acestea, energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină şi împreună cu energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din spiritele naturii şi din

îngeri, a creat trupuri de spirit pentru oamenii chemați în lumea spiritelor. Astfel între spiritele oamenilor, ale îngerilor, şi ale spiritelor naturii există un grad de rudenie deoarece erau făcuți unii din alții.

DESĂVÂRŞIREA OAMENILOR SPIRIT

Au fost spirite care au umblat cu Dumnezeu şi au fost învățate de semenii lor mai mari în cunoaştere, îngerii şi spiritele naturii. Aceste spirite ale oamenilor s-au desăvârşit, adică şi-au creat trup nemuritor şi lumi personale nemuritoare. Aceste spirite desăvârşite împărățeau împreună cu Dumnezeu Spirit. Când s-au adunat multe spirite desăvârşite, Dumnezeu a creat o altă lume şcoală, lumea duhurilor. Acolo trebuiau să meargă spiritele desăvârşite ale oamenilor şi să îmbrace o formă nouă, duhul, care era diferită de forma sferică de spirit. Au existat şi spirite care într-un anumit moment s-au exprimat distructiv prin puterile de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Pentru ei Dumnezeu a creat o lume de îndreptare. În această lume, spiritele au experimentat pe ei înşişi răul făcut creației lui Dumnezeu spirit, semenilor lor oamenilor şi fraților lor, îngerii şi spiritele naturii.

ALCĂTUIREA ENERGETICĂ A DUHULUI

(vezi desen 5)

CORPUL DUHULUI

Corpul duhului poate fi numit pielea duhului, deoarece protejează organele interne ale duhului. Duhul are o formă

umanoidă. Corpul duhului este alcătuit din patru energii care se îmbracă una pe cealaltă:

-Energia de gând care se vede ca apa albastră, cristalină şi strălucitoare.

-Energia de cuvânt care se vede ca gheața translucidă luminoasă.

-Energia de purtare care se vede ca focul şi fulgerul.

-Energia de lumină care se vede ca o lumină argintie, strălucitoare dar blândă şi liniştitoare.

PUTERILE DUHULUI

Puterile duhului sunt în număr de patru:

- puterea de gând a duhului se vede ca un astru strălucitor alcătuit din energie dumnezeiască de gând. Puterea de gând este poziționată în partea de sus a capului duhului.
- puterea de cuvânt a duhului este alcătuită din energie dumnezeiască de cuvânt şi se vede ca un astru strălucitor asemănător gheții translucide. Este situat în partea superioară a gâtului duhului.
- Puterea de purtare a duhului este alcătuită din energie dumnezeiască de purtare şi se vede ca un astru strălucitor asemănător focului şi fulgerului. Este situat în mijlocul pieptului duhului.
- Puterea de lumină a duhului este situată în partea stângă a pieptului duhului, la acelaşi nivel cu puterea de purtare. Este alcătuită din energie de lumină dumnezeiască. Se vede ca un astru strălucitor de lumină argintie ce împrumută reflexe aurii.

SPIRITUL DUHULUI

Spiritul duhului este un organ al duhului. Se vede ca un astru strălucitor din energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Înăuntru este sediul tuturor amintirilor duhului de la crearea sa până în prezent. Este aşezat sub puterea de purtare.

SPIRITUL DUHURILOR

Spiritul duhurilor este şi el un organ al duhului, fiind situat sub spiritul duhului. Acest organ energetic se vede ca un astru strălucitor alcătuit din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Acest organ este sediul amintirilor tuturor duhurilor de la crearea lor până în prezent.

SÂNGELE DUHULUI

Sângele duhului este de patru feluri:
-sânge de gând.
-sânge de cuvânt.
-sânge de purtare.
-sânge de lumină.
-**sângele de gând al duhului** este o energie ce cuprinde alte patru energii. Aceste energii sunt:
- sângele personal al duhului.
- sângele tuturor duhurilor oamenilor.
- sângele îngerilor.
- sângele spiritelor naturii.

Sângele de gând al duhului satelizează în jurul puterii de gând a duhului fără a se amesteca cu sângele de cuvânt.

- **sângele de cuvânt al duhului** este o compoziție energetică alcătuită din sângele de cuvânt al tuturor oamenilor, al tuturor îngerilor şi al tuturor spiritelor naturii. Sângele de cuvânt al duhului, satelizează în jurul puterii de cuvânt a duhului fără a se amesteca cu sângele de purtare.

- sângele de purtare al duhului este suma sângelui personal al duhului şi al sângelui de purtare al tuturor duhurilor oamenilor, îngerilor şi spiritelor naturii. Sângele de purtare al duhului, satelizează în jurul puterii de purtare a duhului, fără a se amesteca cu sângele de lumină.

- **sângele de lumină al duhului** este un amestec energetic format din sângele personal de lumină al duhului şi sângele de lumină al tuturor duhurilor oamenilor, îngerilor şi spiritelor naturii. Sângele de lumină satelizează în jurul puterii de lumină a duhului fără să se amestece cu sângele de gând, de cuvânt şi de purtare. În acelaşi mod nici puterile de gând, cuvânt, purtare şi lumină nu se amestecă între ele. Atunci când Dumnezeu Duhul a îmbrăcat spiritul omului în duh, a adăugat spiritului anumite anexe energetice care să îi fie de ajutor.

ANEXELE ENERGETICE ALE SPIRITULUI AFLAT ÎN DUH

(vezi desen 6)

LINIA DIVINĂ

Linia divină este o structură energetică tubulară care străbate spiritul prin mijlocul său. Linia divină este alcătuită din

patru energii dumnezeieşti de gând, cuvânt, purtare şi lumină, care se îmbracă una pe cealaltă. Prin această structură, spiritul se poate reântoarce în lumea personală a lui Dumnezeu Spirit (Împărăția lui Dumnezeu Spirit). Fie că se află în lumea duhurilor sau în lumea fizică, spiritul se poate reântoarce la nevoie în lumile spiritelor.

PORȚILE ENERGETICE DE AJUTOR ALE SPIRITULUI

Porțile energetice de ajutor ale spiritului, sunt poziționate pe linia divină, deasupra spiritului. Se văd ca trei astre strălucitoare alcătuite din energiile nemuritoare de gând, cuvânt şi purtare ale lui Dumnezeu. Prin aceste organe, spiritul este întărit de către Dumnezeu în momentele de cumpănă pentru el, atunci când se află în duh sau în trupul fizic.

PORȚILE ENERGETICE DE ELIMINARE A TOXINELOR SPIRITULUI

Porțile energetice de eliminare a toxinelor spiritului, se văd ca trei astre strălucitoare, aşezate pe linia divină a spiritului, sub spirit. Aceste organe energetice se comportă ca magazii de gânduri, cuvinte şi purtări negative greu suportate de spiritul care se află în duh sau în trupul fizic şi care parvin de la familie, de la semeni, sau sunt influențele zeilor. În momentul în care aceste magazii se umplu, Dumnezeu cheamă spiritul în Împărăția Sa şi îl întăreşte, ca să nu renunțe aşa de uşor în fața greutăților pe care le întâmpină pe drumul desăvârşirii în duh.

PLANUL CUANTIC AL SPIRITULUI

Planul cuantic al spiritului este o structură energetică tubulară alcătuită din mediul obişnuit al spiritului, adică din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină spirituale. Spiritul trăieşte în duh sau în trupul fizic şi se poate manifesta prin acestea tocmai datorită acestui plan cuantic spiritual.

LUMILE SPIRITULUI

În planul cuantic al spiritului există porți de intrare către toate lumile spiritelor. Aceste porți către lumile spiritului se văd ca şi stelele de pe cer. Fiecare stea este o poartă de intrare către o lume a spiritului, prin care spiritul se poate reântoarce din motive diverse când este în duh, dar mai ales când se află în trupul fizic iar acesta se odihneşte, doarme.

DRUMUL DESĂVÂRŞIRII DUHULUI ÎN LUMEA ŞCOALĂ A DUHURILOR (vezi desen 7).

Numărul spiritelor chemate în duh şi în lumea şcoală a duhurilor, devenise la un moment dat foarte mare. Corpurile duh create de Dumnezeu erau desăvârşite, adică în lumină, deoarece erau create prin puterile Lui de gând, cuvânt şi purtare, nedistructive. Astfel spiritele desăvârşite primeau un duh desăvârşit de Dumnezeu, iar legăturile între puterile spiritului şi puterile duhului erau desăvârşite. Astfel toate spiritele se puteau exprima în duh în condiții optime, datorită legăturilor bune realizate între spirit şi duh. Şi spiritele au

început învățătura lor de desăvârşire în duh prin puterile lor de gând, cuvânt, purtare şi lumină.

Spiritele în duh înțelegeau toate gândurile lui Dumnezeu, ale semenilor, ale îngerilor şi ale spiritelor naturii deoarece legăturile dintre spirit şi duh erau bune, iar duhul era construit desăvârşit de către Dumnezeu ca şi spiritul.

Spiritele aflate în duh înțelegeau toate cuvintele deoarece legăturile spiritului cu duhul erau desăvârşite, iar duhul era creat desăvârşit de către Dumnezeu, ca şi spiritul.

Spiritele înțelegeau toate purtările în duh deoarece legăturile puterilor de purtare dintre spirit şi duh erau desăvârşite, iar duhul era creat desăvârşit de Dumnezeu ca şi spiritul. Tot ce aveau de făcut spiritele în duh, era să învețe puterea luminii sau Arta de a lumina a lui Dumnezeu. Arta de a lumina, presupune ca spiritul să îşi desăvârşească puterile spiritului în duhul pe care îl primise de curând. Astfel spiritele aflate în duh au început să învețe.

PRIMUL PAS AL DESĂVÂRŞIRII SPIRITULUI ÎN DUH

Primul pas al desăvârşirii, a constat în învățarea spiritului aflat în duh, a ştiinței spiritelor naturii. Spiritele oamenilor aflate în duh, au început să învețe întâi alcătuirea creației lumii şcoală a duhurilor, dar şi menținerea nemuritoare a acestei creații minunate a lui Dumnezeu. Astfel spiritele aflate în duh au realizat că în lumea şcoală a duhurilor, apa şi tot ce este în ea, pământul şi tot ce este pe el şi sub el, cerul şi tot ce este în el, este alcătuit din amestecul a trei energii ale lui Dumnezeu, energia de gând, de cuvânt şi de purtare. Totodată au învățat că

toate acestea se păstrează nemuritoare prin puterea de lumină, care este viața creației. Au mai învățat că lumina este suma gândurilor, cuvintelor şi purtărilor nedistructive, iubitoare, ale lui Dumnezeu față de creația Sa. Spiritele oamenilor aflate în duhuri, au fost încurajate să-şi folosească puterile de gând, cuvânt şi purtare, ca să creeze copii după plante şi pomi, apoi să le mențină prin puterea luminii duhurilor proprii.

AL DOILEA PAS AL DESĂVÂRŞIRII SPIRITULUI ÎN DUH

După un timp, spiritele oamenilor aflate în duhuri, au început să învețe ştiințele îngereşti. La început au învățat alcătuirea tuturor formelor din lumea şcoală a duhurilor:

-formele creației lumii şcoală a duhurilor.

-formele duh ale spiritelor naturii.

-formele duh ale îngerilor.

-formele duh ale oamenilor.

În acest fel spiritele oamenilor aflate în duhuri, au învățat prin duh că toate formele creației lumii şcoală a duhurilor, sunt create din amestecul a trei energii ale lui Dumnezeu şi anume, energii de gând, cuvânt şi purtare. Au mai învățat că atunci când Dumnezeu a creat lumea şcoală, prin gândul, cuvântul şi purtarea Sa, după care i-a insuflat lumină prin puterea luminii Lui, această lumină a lui Dumnezeu este puterea de a nu distruge definitiv formele prin gând, cuvânt şi purtare. Lumina este suma gândului, cuvântului şi purtării, care nu distrug ci păstrează în viață creația. Lumina este suma luminii de gând, cuvânt şi purtare a lui Dumnezeu. Spiritele oamenilor aflate în duhuri, au învățat alcătuirea formelor spiritelor naturii şi cum se

păstrează în viață aceste ființe. Oamenii au înțeles că duhurile spiritelor naturii, sunt un amestec de energii de gând, cuvânt şi purtare dumnezeieşti pe care El le-a luat din energiile de gând, cuvânt şi purtare aflate în creația lumii şcoală a duhurilor. Au mai învățat oamenii, că spiritele naturii trăiesc continuu şi se pot exprima continuu prin gânduri, cuvinte şi purtări, şi asta pentru că lumina lui Dumnezeu este în ei. Lumina lui Dumnezeu din spiritele naturii este suma gândurilor, cuvintelor şi purtărilor nedistructive ale lui Dumnezeu față de aceste spirite ale naturii. Oamenii ştiu că dacă un spirit al naturii se exprimă distructiv prin gând, cuvânt şi purtare față de creație, acea parte a creației dispare şi odată cu ea dispare inclusiv partea din duhul spiritului naturii, specifică acelei creații dispărute. Acest comportament distructiv înseamnă moarte. Apoi spiritele oamenilor aflate în duhuri, au învățat prin duhurile lor alcătuirea energetică a îngerilor, precum şi principiul lor de funcționare ca duhuri îngereşti. Au văzut oamenii că duhurile îngereşti, sunt create de Dumnezeu din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din creația lumii şcoală a duhurilor şi din duhurile spiritelor naturii. Dacă un înger se exprimă distructiv prin gânduri, cuvinte şi purtare, față de creația lumii şcoală a duhurilor, sau față de frații lor, spiritele naturii, atunci energiile distruse de ei din acestea vor dispare şi din propria forma îngerească. Asta deoarece forma îngerească era creată din energiile lumii şcoală a duhurilor şi din energiile luate din duhurile spiritelor naturii. Astfel oamenii au văzut că lumina lui Dumnezeu care este viața veşnică, este păstrată în creația lumii şcoală, în duhurile spiritelor naturii şi în duhurile îngerilor, pentru că nici îngerii nici spiritele naturii nu au

gânduri, cuvinte şi purtări distructive unii față de alții şi nici față de creația lui Dumnezeu din lumea şcoală a duhurilor.

AL TREILEA PAS AL DESĂVÂRŞIRII SPIRITULUI ÎN DUH

După mult timp, spiritele oamenilor au început să învețe în duhurile lor, ştiințele duhurilor omeneşti şi principiul de funcționare al acestora. Oamenii au fost învățați de Dumnezeu că duhurile lor sunt create din energiile Lui nemuritoare, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Au mai învățat oamenii că lumina lui Dumnezeu care există în ei şi le conferă viață veşnică, este suma energiilor nedistructive de gând, cuvânt şi purtare ale Lui. Oamenii au înțeles că duhurile le sunt alcătuite din energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, luate din creația lumii şcoală a duhurilor, din duhurile îngerilor şi din duhurile semenilor, oamenii. Au văzut oamenii că Dumnezeu nu-şi foloseşte distructiv puterile Lui de gând, cuvânt, purtare şi lumină, față de creația lumii şcoală a duhurilor, față de duhurile spiritelor naturii, față de duhurile îngerilor şi față de duhurile oamenilor. Astfel oamenii au învățat de la Dumnezeu principiul nemuririi creației şi a formelor acesteia. Oamenii au înțeles să nu se exprime distructiv prin puterile lor de gând, cuvânt, purtare şi lumină, față de creația lumii şcoală a duhurilor, față de duhurile spiritelor naturii, față de duhurile îngerilor, față de duhurile semenilor, oamenii. Oamenii au învățat că dacă se exprimă distructiv prin puterile lor, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, distrugerile provocate de ei în creația lumii şcoală a duhurilor, în duhurile spiritelor naturii, în duhurile îngerilor sau în duhurile oamenilor, se vor manifesta implicit şi în duhurile

proprii, deoarece duhurile lor sunt întocmite din toate acestea. Oamenii au fost încurajați să-l imite mai bine pe Dumnezeu ca mod de comportare, prin gânduri, cuvinte şi purtări luminoase, nedistructive, îndelung răbdătoare şi iubitoare față de creația lumii şcoală, față de duhurile spiritelor naturii, față de duhurile îngerilor şi față de duhurile oamenilor.

AL PATRULEA PAS AL DESĂVÂRŞIRII SPIRITULUI ÎN DUH

Au existat perioade în care armonia domnea între spiritele naturii, îngerii şi oamenii aflați în duh, în lumea şcoală a duhurilor. Toate gândurile, cuvintele şi purtările acestora erau în lumina lui Dumnezeu, deoarece gândeau, vorbeau şi se comportau între ei în mod dumnezeiesc, adică nedistructiv. După mult timp când spiritele oamenilor au învățat în duhurile lor toate acestea, Dumnezeu i-a învățat ştiința familiei, ştiința relațiilor umane, inclusiv ştiința comunicării cu Dumnezeu a tuturor familiilor de oameni.

Spiritele oamenilor au învățat în duhul lor, cum să aducă spirite ale oamenilor din lumile spiritelor, apoi cum să le construiască duhuri în care aceştia să se desăvârşească. Astfel duhurile oamenilor învățau de la Dumnezeu cum să ia energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină din energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină, din creația lumii şcoală a duhurilor, din spiritele naturii, din îngeri şi din duhurile oamenilor. Din toate aceste energii, duhurile oamenilor alcătuiau duhuri în care duceau spirite umane. Numărul duhurilor oamenilor care au învățat toate acestea de la Dumenzeu, era de mii de miliarde, iar numărul spiritelor de oameni aduse în duh şi în lumea şcoală a

duhurilor era mai mare de mii şi mii de ori. În acest fel au fost create primele familii de duhuri ale oamenilor, în lumea şcoală a duhurilor. În acele vremuri, Dumnezeu învăța pe oameni, iar oamenii pe semenii lor mai mici în cunoaşterea desăvârşirii duhului. Îngerii şi spiritele naturii se manifestau ca veghetori şi sprijinitori pentru spiritele nou aduse în duh, care erau precum copiii. Existau pe atunci relații armonioase, desăvârşite, între familiile de duhuri ale oamenilor şi între familiile de duhuri îngereşti şi de spirite ale naturii. În mijlocul lor era mereu Dumnezeu care îi învăța neâncetat învățăturile luminii Sale, adică cum să rămână nemuritori prin gândurile, cuvintele, purtările şi lumina lor. Pe atunci nu exista moarte din cauză că toate gândurile, cuvintele şi purtările oamenilor, îngerilor şi spiritelor naturii, erau dumnezeieşti, nedistructive față de membrii propriilor familii, față de semenii lor şi față de Dumnezeu şi creația lumii şcoală a duhurilor. Se poate admite că pe atunci, cele mai luminoase duhuri erau duhurile care slujeau cel mai mult pentru familiile lor, pentru semenii lor şi pentru Dumnezeu. Duhurile cele mai puternice erau slujitorii tuturor, deoarece puterile lor de gând, cuvânt, purtare şi lumină, erau nemăsurate. Aceste duhuri de oameni, reuşiseră să se comporte desăvârşit, nedistructiv, luminos, în relația cu familia lor, cu semenii şi cu familiile acestora (oameni, spirite ale naturii şi îngeri), cu Dumnezeu şi creația lumii şcoală a duhurilor, prin propriile puteri dumnezeieşti de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Spiritele oamenilor care s-au comportat desăvârşit în duhul lor prin puterile, de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale duhului, au învățat:

- ştiința relațiilor de familie,
- ştiința relațiilor cu semenii,

- ştiința relațiilor cu Dumnezeu.

Aceştia au fost apți să-şi creeze lumi personale după modelul lumii personale a lui Dumnezeu, adică Împărăția lui Dumnezeu. Numărul spiritelor oamenilor care s-au desăvârşit în duh a fost nenumărat. După eoni de timp au început să existe în lumea şcoală a duhurilor, spirite de oameni care au ajuns la al patrulea pas al desăvârşirii în duhurile lor. Văzându-se puşi învățători şi ocrotitori peste familiile proprii al căror număr depăşeau mii de miliarde, ca şi peste îngeri şi spirite ale naturii, s-au asemănat în inimile lor, cu Dumnezeu. Aceste duhuri de oameni au cerut, de la familiile lor, de la îngerii şi spiritele naturii şi de la duhurile învățătoare ale oamenilor mai mici în putere ca ei, să fie priviți la fel ca Dumnezeu. Împotrivirea membrilor familiilor a fost mare. S-au împotrivit acestora, duhurile spiritelor naturii şi duhurile îngerilor. Dar cel mai mult, li s-au împotrivit duhurile învățătoare de oameni, mai mici în putere decât ei. Teama de a pierde puterea asupra tuturor celor pe care trebuiau să îi învețe desăvârşirea, a fost mare pentru duhurile oamenilor care se voiau dumnezei. Teama lor s-a manifestat prin mânie şi s-au manifestat distructiv cu puterile lor de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Prin puterile lor, ei au rănit şi au produs suferințe uriaşe propriilor familii, semenilor şi creației lumii şcoală a lui Dumnezeu. Ei au vărsat astfel sângele de gând, cuvânt, purtare şi lumină din duhurile familiilor, din duhurile îngerilor, spiritelor naturii ca şi din creația lumii şcoală a duhurilor. Distrugerile provocate duhurilor şi creației lumii duhurilor, s-au manifestat şi în duhurile „dumnezeilor” întrucât duhurile şi sângele lor, era creat din duhurile şi din sângele duhurilor pe care le distrugeau. Astfel duhurile „dumnezeilor” au început să moară, deoarece

toate duhurile şi-au retras energiile lor. Aceşti „dumnezei” s-au speriat de moarte şi s-au înțeles între ei să se ajute unul pe celălalt. Cei mai avansați în cunoştințe dintre duhuri au luat cuvântul în „adunarea dumnezeilor” şi au zis: „ iată sângele fraților vărsat de noi, iese din duhurile noastre; la fel fac frații noştri, îngerii şi spiritele naturii şi odată cu ei creația; în curând spiritele noastre nu vor mai avea duh şi vom fi cu toții retraşi în lumile noastre spirituale; ni se vor închide porțile lumii şcoală a duhurilor şi nu vom mai fi aduşi niciodată aici, deoarece distrugerile provocate de puterile duhurilor noastre sunt fără seamăn; de acum suntem priviți ca adversari ai lui Dumnezeu şi fiecare din noi va fi adversar al creației şi al copiilor Lui, deoarece prin noi a intrat moartea în lumea şcoală a duhurilor! cum s-a ajuns la asta?”. În adunarea „dumnezeilor” s-a făcut linişte. Atunci s-a ridicat şi a luat cuvântul duhul chemat înaintea tuturor „dumnezeilor” în lumea şcoală a duhurilor. Cel mai puternic şi mai „înțelept” duh dintre toate duhurile a zis către aceştia: „să aducem spirite nedesăvârşite din lumea şcoală a spiritelor şi să le îmbrăcăm în duhuri; ele vor face întocmai ce le vom spune; să aducem de partea noastră pe semeni şi pe frați, îngeri şi spirite ale naturii; astfel duhurile noastre se vor ridica din moarte prin viața din ei”.

Prin promisiuni, „dumnezeii” au atras semeni de ai lor, oameni, îngeri şi spirite ale naturii care s-au despărțit de Dumnezeu şi i-au urmat pe ei. În şcoala duhurilor lui Dumnezeu, s-a pornit război între „dumnezei”, care aveau un număr mare de oameni, îngeri şi spirite ale naturii şi duhuri de oameni, îngeri şi spirite ale naturii care nu voiau să-i urmeze pe „dumnezei” în rătăcirile lor. Astfel „dumnezeii” şi ajutoarele lor, îngerii şi spiritele naturii căzute, au fost alungați din lumea

şcoală a duhurilor. În acest fel cel care se împotrivea lui Dumnezeu, îl asuprea pe fratele său şi îl ispitea ca să părăsească pe Dumnezeu, a dispărut. Acest eveniment trist pornit de duhul omului, îl cunoaştem sub denumirea de păcat originar. Duhurile oamenilor căzuți care „s-au vrut Dumnezeu dar n-au putut" şi care se numeau pe ei dumnezei, sunt cunoscuți sub denumirea de „satan" adică „adversarul" şi de „diavol" adică „ispititorul". Îngerii căzuți care i-au urmat pe „dumnezei" sunt dracii, iar spiritele naturii căzute, sunt demonii. Dumnezeii şi-au construit lumi personale pline de lumină, splendoare şi belşug, deoarece puterile lor erau mari. Ei s-au numit pe ei înşişi zei, creatori sau arhitecți, iar lumile lor s-au numit regatele zeilor. Toate creațiile lor precum şi duhurile acestora, erau muritoare şi supuse putrezirii deoarece erau nedesăvârşite, iar susținerea luminii lui Dumnezeu nu se mai găsea în ele. Le trebuia tot mai multă energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină, pentru că duhurile şi lumile lor erau create din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină. În aceste timpuri erau mii de miliarde de regate ale zeilor, iar în fiecare regat erau mii de miliarde de zei, îngeri şi spirite ale naturii căzute. Pentru că accesul în lumea şcoală a duhurilor le era oprit, zeii au început să se dezbrace de putere unul pe altul. Astfel zeii mai puternici, însoțiți de slujitorii lor, îngerii şi spiritele naturii căzute, dezbrăcau de putere pe zeii mai mici şi pe îngerii şi spiritele naturii care îi urmaseră în căderea lor. De teama morții, zeii mai mici, îngerii şi spiritele naturii care le slujeau acestora, au cerut ajutorul şi mila lui Dumnezeu. Numărul zeilor care au cerut îndurarea lui Dumnezeu, era de mii de miliarde iar numărul slujitorilor acestora era şi mai mare. Dumnezeu a construit pentru aceştia o lume de îndreptare în care să îi ascundă de prigonitorii lor.

Această lume s-a numit lumea sufletelor. Dumnezeu a îmbrăcat duhurile zeilor întorşi la El în energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, specifice lumii de îndreptare, lumea sufletelor. Aceste energii aveau rolul de a ascunde identitatea duhului. Sufletul, pentru că despre el este vorba, se manifesta ca filtru pentru manifestarea negativă a puterilor şi ca amplificator al manifestării puterilor creatoare, luminoase, nedistructive.

DUHUL ÎN LUMEA DE ÎNDREPTARE – LUMEA SUFLETELOR

Accesul pentru zeii cei răi a fost oprit în lumea şcoală a duhurilor. Aceşti zei precum şi ajutoarele lor, îngerii şi spiritele naturii, se exprimau distructiv prin uriaşele lor puteri, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Prin atacurile lor energetice, ei aduceau boli, suferinţe şi moarte în familiile din lumea şcoală a duhurilor, în relaţiile cu semenii şi în relaţia cu creaţia lui Dumnezeu din lumea şcoală. Văzându-se fără sursa vieţii, adică lumina lui Dumnezeu, zeii cei mari au început să dezbrace de puteri pe zeii cei mici. Astfel zeii cei mari reuşeau să se menţină în viaţă împreună cu regatele lor. La fel se comportau şi îngerii cei puternici cu îngerii mai puţin puternici, ca şi spiritele naturii puternice, cu spiritele naturii mai puţin puternice. Teama zeilor mai mici şi a ajutoarelor acestora care i-au urmat în cădere, îngerii şi spiritele naturii devenise foarte mare. De teama morţii ei au cerut ajutor de la Dumnezeu. Dumnezeu a văzut că aceştia se săturaseră să facă răul şi să aducă distrugere, moarte în familiile lor, în relaţiile lor cu semenii şi în creaţia lui Dumnezeu, nedorind să mai lupte împotriva lui Dumnezeu, adică împotriva izvorâtorului de

lumină care este viața veşnică a tuturor fiinţelor create de El şi a tuturor lumilor. Pentru a-i feri de zeii cei răi, Dumnezeu a creat o lume de îndreptare, lumea sufletelor. Dumnezeu a luat toţi zeii întorşi la El din regatele lor şi i-a adus în lumea de îndreptare, lumea sufletelor. A îmbrăcat duhurile zeilor întorşi, cu un trup energetic nou, numit suflet. Dumnezeu a creat sufletul din energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină, luate din lumea sufletelor. Dumnezeu a făcut astfel încât, spiritele zeilor întorşi să se exprime direct prin suflet, care era un duh nou şi nu prin duhul vechi. Astfel spiritele zeilor nu au mai avut nici o amintire din punctul de vedere al duhului vechi, deoarece venind în suflet, duhul lor dormea. Prin inginerie dumnezeiască, Dumnezeu a alcătuit anexe energetice pe care le-a adăugat duhului vechi, pentru fiecare suflet din lumea sufletului. Principalul scop al lumii sufletului era să-i oprească pe zeii cei răi, să distrugă pe zeii întorşi la Dumnezeu. Principalul scop al sufletului era acela de a ascunde identitatea duhurilor acelor zei reântorşi la Dumnezeu, astfel încât zeii cei răi să nu-i poată vedea.

ANEXELE ENERGETICE ALE DUHULUI AFLAT ÎN SUFLET ŞI ÎN LUMEA SUFLETULUI (vezi desen 8)

LINIA DIVINĂ A DUHULUI

Linia divină a duhului, este o structură energetică tubulară care străbate duhul prin mijlocul său. Liunia divină este alcătuită din patru energii dumnezeieşti de suflet care se înfăşoară una pe cealaltă. Acestea sunt:

- energia de gând;

- energia de cuvânt;
- energia de purtare;
- energia de lumină.

Prin linia divină, duhurile se pot reântoarce în lumea şcoală a duhurilor, atunci când sufletul doarme.

PORȚILE DE AJUTOR ALE DUHULUI

Porțile de ajutor ale duhului sunt trei astre deosebit de strălucitoare, aşezate deasupra capului duhului, pe linia divină. Aceste astre sunt alcătuite din energii de gând, cuvânt şi purtare. Prin ele Dumnezeu ajută duhul în momentele de cumpănă, pentru a nu se autodistruge sau pentru a nu fi distrus.

Astrul de gând se vede ca un glob strălucitor asemănător apei transparente de culoare albăstrui-verzui.

Astrul de cuvânt se vede ca un glob strălucitor asemănător gheții translucide.

Astrul de purtare se vede ca un soare de foc şi fulgere.

PORȚILE DE DEVERSARE A NOXELOR DUHULUI

Porțile de deversare a noxelor duhului se văd ca trei astre strălucitoare alcătuite din energii specifice duhului, de gând, cuvânt şi purtare. Sunt poziționate pe linia divină sub tălpile duhului. Aceste astre ale duhului au rolul de magazii în care se strâng mare parte din energiile de gând, cuvânt şi purtare negative, foarte greu de suportat de duh. Practic în acestea se strâng toate gândurile, cuvintele şi purtările greu de suportat pe care duhul le primeşte din familie, din relațiile cu semenii şi din influențele venite de la zeii cei răi.

PLANUL CUANTIC AL DUHULUI

Planul cuantic al duhului este o structură energetică tubulară, alcătuită din patru energii: de gând, cuvânt, purtare şi lumină, specifice duhului, care se înfăşoară una pe cealaltă. Planul cuantic al duhului este mediul obişnuit în care duhul a fost creat să trăiască şi să se manifeste.

PORȚILE LUMILOR DUHURILOR

Porțile lumilor duhului sunt poziționate în interiorul planului cuantic al duhului. Acestea se văd ca stelele de pe cer, noaptea. Fiecare poartă dă spre o lume a duhurilor. Prin aceste porți erau chemate mai ales în lumea nou înființată de Dumnezeu, numită astralul lui Dumnezeu, duhurile care se aflau în suflet şi în lumea sufletelor.

ASTRALUL LUI DUMNEZEU

(vezi desen 9)

Putem afirma că Dumnezeu a creat astralul în acelaşi timp cu lumea de îndreptare a duhurilor, adică lumea sufletelor. În această lume, adică în astral, erau chemate duhurile zeilor întorşi, atunci când erau în lumea sufletelor, iar sufletele acestora dormeau. În astral, duhurile trezite încercau să se comporte nedistructiv în relația cu familia, în relația cu semenii, în relația cu lumea şi creația din lumea astrală, precum şi cu Dumnezeu. Lumea astrală era croită după modelul lumii şcoală a duhurilor. În momentul în care duhurile ajungeau să se umple

din nou cu lumină de gând, cuvânt şi purtare, de la suflet, duhurile erau apte să se reântoarcă în lumea şcoală a duhurilor unde îşi reluau învățăturile spre desăvârşire, exact din momentul în care se rătăciseră de Dumnezeu şi deveniseră zei. Astfel în lumea de îndreptare a sufletelor, spiritele strângeau prin suflet lumină de gând, cuvânt şi purtare în starea de veghe a sufletului. Când adormea sufletul, spiritul lua lumina de gând, cuvânt şi purtare strânsă prin suflet apoi trezindu-şi duhul vărsa în acesta lumina strânsă. Cu acea lumină duhul mergea în astral, unde începea să se comporte nedistructiv în relațiile lui astrale, cu familia, cu semenii, cu Dumnezeu şi creația din astral. Toate acestea erau posibile datorită alcătuirii energetice a sufletului.

ALCĂTUIREA ENERGETICĂ A SUFLETULUI

Sufletul are o alcătuire energetică mult mai nouă decât duhul şi cu mult mai nouă decât spiritul. Sufletul este alcătuit din energii de suflet, diferite de energiile ce alcătuiesc duhul şi diferite de energiile ce alcătuiesc spiritul. Sufletul se comportă ca un transformator de energii de suflet în energii de duh, aşa cum duhul se comportă ca un transformator de energii de duh în energii de spirit.

CORPUL SUFLETULUI

Corpul sufletului este alcătuit din patru energii sufleteşti: gând, cuvânt, purtare şi lumină, care se înfăşoară între ele şi se comportă ca o piele a sufletului ce protejează organele interne ale sufletului.

- energia de gând este o energie strălucitoare, asemănătoare apei transparente de culoare albastru-verzui.
- energia de cuvânt este asemănătoare gheții translucide.
- energia de purtare poate fi asemuită cu focul şi fulgerul.
- energia de lumină este asemănătoare unei lumini intense argintii cu reflexe aurii.

ORGANELE SUFLETULUI

PUTERILE DUMNEZEIEŞTI ALE SUFLETULUI

Sediul spiritului în suflet se află la baza gâtului. Acest sediu al sufletului este locul de unde spiritul se exprimă direct prin suflet, atunci când duhul doarme în planul său cuantic iar sufletul este treaz.

Puterile dumnezeieşti ale sufletului sunt în număr de patru:
- puterea gândului
- puterea cuvântului
- puterea purtării
- puterea luminii.

PUTEREA GÂNDULUI

Puterea dumnezeiască de gând a sufletului este poziționată în partea de sus a capului sufletului. Se vede ca un astru strălucitor de energie asemănătoare apei limpezi de culoare albastru-verzui.

PUTEREA CUVÂNTULUI

Puterea cuvântului de suflet, este poziționată în partea superioară a gâtului sufletului. Se vede ca un astru luminos de energie, asemănătoare gheții translucide.

PUTEREA DE PURTARE

Puterea dumnezeiască de purtare a sufletului, este poziționată în mijlocul pieptului sufletului. Se vede ca un astru luminos de energie, asemănătoare focului şi fulgerului.

PUTEREA DUMNEZEIASCĂ DE LUMINĂ A SUFLETULUI

Puterea de lumină a sufletului, este poziționată în stânga pieptului sufletului pe acelaşi nivel cu puterea de purtare sufletului. Puterea de lumină se vede ca un astru strălucitor din lumină intensă argintie cu reflexe aurii.

SPIRITUL SUFLETULUI

Spiritul sufletului, este organul energetic al sufletului în care se păstrează toate amintirile sufletului, de la crearea sa până în prezent. Este poziționat sub puterea de purtare a sufletului. Se vede ca un astru strălucitor alcătuit din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină.

SPIRITUL TUTUROR SUFLETELOR

Spiritul tuturor sufletelor este organul sufletului în care se păstrează amintirile tuturor sufletelor de la crearea lor până în prezent. Este poziționat sub spiritul sufletului şi se vede ca un astru strălucitor, alcătuit din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină.

ISTORIA SUFLETELOR

Au fost foarte mulţi zei, care odată aduşi din regatele lor, au venit în lumea de îndreptare a duhurilor, lumea sufletelor. Odată aduşi în lumea sufletelor, ei trăiau de fapt două vieți şi anume :

- viața în lumea sufletelor,
- viața în astral.

VIAȚA TRĂITĂ ÎN LUMEA SUFLETELOR

Spiritele zeilor reântorşi, strângeau lumină de gând, cuvânt şi purtare, când sufletul era în stare de veghe în lumea sufletelor. Această acumulare de lumină de gând, cuvânt şi purtare, era rodul comportamentului nedistructiv prin puterile sufletului în:

- relațiile de familie;
- relațiile cu semenii;
- relațiile cu creația lumii sufletului şi cu Dumnezeu.

VIAȚA TRĂITĂ ÎN ASTRAL

Viața trăită în astral, presupunea că atunci când sufletul se odihnea, spiritul să plece cu duhul în astral, unde ducea lumina de gând, cuvânt şi purtare, luată din suflet. Cu această lumină de gând, cuvânt şi purtare, duhurile învățau să se comporte din nou, nedistructiv, luminos, față de Dumnezeu şi creația lumii astrale.

Spiritele zeilor care şi-au reumplut cu lumină de gând, cuvânt şi purtare, duhurile, s-au reântors în lumea şcoală a duhurilor, de unde şi-au continuat desăvârşirea în duh. Peste mult timp au existat spirite ale zeilor în suflet, care au făcut aceeaşi greşeală pe care o făcuseră în duh: au vrut să fie „dumnezei", înainte de desăvârşire.

CĂDEREA SUFLETELOR DIN LUMEA SUFLETELOR

„Amăgitu-s-a de demult Adam şi poftind să fie Dumnezeu, nu a fost; iar Dumnezeu se face om, ca să facă pe Adam Dumnezeu."

Acatistul Buneivestiri, pagina11.

Atunci când o parte din zeii ascunşi în suflet în lumea sufletelor, au văzut că deveniseră puternici, au cerut închinare de la familiile lor, de la semenii lor, de la îngeri şi spirite ale naturii. În momentul în care au gândit, au vorbit şi s-au purtat în acest mod, sufletul lor nu i-a mai putut ascunde de zeii cei răi. Astfel zeii cei răi au ispitit sufletele zeilor ascunşi în suflet în

lumea sufletelor, şi le-au deşteptat duhul. Fructul binelui şi răului este învățătura zeilor cei răi şi a ajutoarelor acestora, îngerii şi spiritele naturii căzute. Când duhurile zeilor aflați în suflet în lumea sufletelor s-au deşteptat, au plâns mult deoarece au văzut greşeala făcută şi s-au întors la Dumnezeu. Dumnezeu a construit o altă lume care să îi ascundă. În acelaşi timp a construit trupuri noi pentru ei, care să le ascundă din nou identitatea duhului, pentru a-i proteja de zeii cei răi. Astfel a apărut lumea materială şi trupul material. Când Dumnezeu a luat sufletele zeilor reântorşi din lumea sufletelor şi le-a adus în lumea materială, pe lângă suflet a creat prin inginerie dumnezeiască, anexe energetice pentru suflet şi pentru ajutorarea lui.

ANEXELE ENERGETICE ALE SUFLETULUI

(vezi desen 11)

LINIA DIVINĂ A SUFLETULUI

Linia divină a sufletului este o structură energetică tubulară alcătuită din patru energii care se îmbracă una pe cealaltă, specifice sufletului. Acestea sunt:

- energia de gând se vede ca o apă luminoasă transparentă de culoare albastru-verzui.
- energia de cuvânt se vede ca gheața luminoasă transparentă.
- energia de purtare se vede ca focul şi ca fulgerul.
- energia de lumină se vede ca o lumină strălucitoare de culoare argintie cu reflexe aurii.

Prin linia divină, sufletul se trezeşte când trupul fizic doarme, şi pleacă în lumile sufletului în care este chemat, încurajat şi învățat să nu renunțe pe drumul desăvârşirii sale.

PORȚILE DE AJUTOR PENTRU SUFLET

Porțile de ajutor pentru suflet se văd ca trei astre strălucitoare din energie de gând, cuvânt şi purtare. Sunt poziționate deasupra capului sufletului, pe linia divină care străbate sufletul prin mijlocul său. Prin aceste organe energetice, sufletul aflat în trupul fizic este ajutat cu energie luminoasă de gând, cuvânt şi purtare, în momentele sale de grea cumpănă, în special în viața de zi cu zi pe care o desfăşoară în trupul fizic. Asfel oamenii ajutați cu energie de gând, au linia divină de culoarea apei albastre-verzui. Oamenii ajutați cu energie de cuvânt, au linia divină precum zăpada. Oamenii ajutați cu energie de purtare, au linia divină asemănătoare cu focul şi fulgerul. Oamenii ajutați cu lumină, au linia divină argintie cu reflexe aurii.

PORȚILE DE DEVERSARE A NOXELOR SUFLETEŞTI

Porțile de deversare a noxelor sufleteşti, sunt organe ale sufletului. Sunt poziționate sub picioarele sufletului, pe linia divină. Aceste organe sunt trei la număr şi se văd ca nişte astre strălucitoare de energie de gând, cuvânt şi purtare. Aceste organe se comportă ca magazii în care se strâng gândurile, cuvintele şi purtările negative, greu de suportat pentru suflet, pe care le primeşte de la familie, de la semeni, de la influențele

zeilor cei răi şi ajutoarele lor îngerii şi spiritele naturii rătăcite de Dumnezeu. Noaptea, când trupul fizic şi duhul dorm în lumea materială, spiritul pleacă în suflet în lumile sufletului, unde se află de acum 2000 de ani Iisus Hristos, domnul tuturor sufletelor. Acolo sufletele sunt eliberate de robia şi de greutățile de gând, cuvânt şi purtări întunecate, distructive pe care le primesc şi pe care le răspândesc la rândul lor din necunoaştere, în familie, în relațiile cu semenii şi în relațiile cu creația materială a lui Dumnezeu. Se spune că noaptea este un sfetnic bun. Cine a spus aceasta, cunoştea se pare jugul oamenilor, bolile şi răutățile lor, preluate de Hristos, datorită iubirii Lui infinite pentru om. În aceste clipe când trupul fizic şi duhul doarme, spiritul omului plecat în suflet, în lumea sufletului lui Hristos, este încurajat să renunțe la a răspunde la rău cu rău, fiind încurajat să nu renunțe pe drumul desăvârşirii sale.

CE SE ÎNTÂMPLĂ CÂND TRUPUL FIZIC DOARME ?

Atunci când trupul fizic doarme, indiferent când o face, noaptea sau ziua, se poate spune că avem de-a face cu multiple fenomene energetice:

- se observă cum în anumite circumstanțe, spiritul omului este chemat în lumile spiritului;
- se observă cum din anumite motive spiritul omului pleacă în duh, în astral sau în diferite lumi ale duhului;
- se vede de asemenea cum spiritul pleacă în suflet în lumea sufletului lui Hristos;
- se remarcă faptul că în lumea materială spiritul se manifestă prin suflet în trupul fizic.

Toate aceste activități sau vieți trăite concomitent sunt spre desăvârşirea spiritului în duh.

OMUL NU A AVUT DINTOTDEAUNA TRUPUL FIZIC PE CARE-L ARE ACUM

Trupul fizic este apărut mult mai recent decât sufletul, care este mai nou decât duhul, care la rândul său este mult mai nou decât spiritul. Există o structură energetică care îmbracă sufletul şi care este mai veche decât trupul fizic. Această structură energetică se numeşte contrapartea energetică interioară trupului fizic, care la rândul său mai are o contraparte energetică exterioară lui, nou apărută, care se numeşte aură.

CONTRAPARTEA ENERGETICĂ INTERIOARĂ A TRUPULUI FIZIC

Contrapartea energetică interioară trupului fizic este o structură energetică apărută înaintea trupului fizic. Ea arată că omul fizic şi lumea fizică, nu erau chiar atât de materiale precum le cunoaştem şi le vedem astăzi. Această structură materială este alcătuită din energie materială mai subtilă decât cea a trupului fizic. La fel se poate vorbi şi despre energia materială mai elevată din care este alcătuită creația pe care o vedem azi. Astfel putem afirma că omul are în structura sa un prototrup fizic care cândva a trăit într-o protolume fizică.

ALCĂTUIREA CONTRAPĂRȚII ENERGETICE A TRUPULUI FIZIC SAU ALCĂTUIREA PROTOTRUPULUI FIZIC

Contrapartea energetică a trupului fizic sau prototrupul fizic, a fost construit pentru a ascunde identitatea sufletelor şi duhurilor zeilor întorşi din tabăra zeilor răi. Prototrupul fizic este alcătuit din patru energii dumnezeieşti diferite de cele ce alcătuiesc spiritul, duhul şi sufletul. Această structură energetică este alcătuită din energii dumnezeieşti de gând, cuvânt, purtare şi lumină, pe care Dumnezeu le-a luat din creația protopământului material. Prototrupul material se comportă ca un transformator de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, specifice sufletului, duhului şi spiritului. Contrapartea energetică a trupului fizic este alcătuită din patru învelişuri energetice de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Fiecare din acest înveliş este specific unei rezonanțe pe care o putem numi dimensiune energetică. Aceste dimensiuni energetice sunt:

- dimensiunea familiei.
- dimensiunea relațiilor cu semenii.
- dimensiunea relațiilor cu creația protopământului, alcătuită de Dumnezeu.
- dimensiunea relațiilor cu Dumnezeu, creatorul tuturor familiilor, a tuturor semenilor şi a tuturor lumilor (vezi desen 12).

MISIUNEA SUFLETELOR ÎN PROTOLUMEA MATERIALĂ

Odată aduse în protolumea materială şi în protocorpurile materiale, sufletele zeilor reântorşi la Dumnezeu au fost iarăşi camuflate ca identitate pentru ochii şi celelalte simțuri ale zeilor întunecați, care nu doreau ca aceştia să se reântoarcă la Dumnezeu. În acest fel, prin comportamentul lor nedistructiv față de familie, față de semeni şi față de creația protopământului material, trebuiau să strângă lumină de gând, cuvânt şi purtare, în timpul în care prototrupul lor material se afla în stare de veghe. Atunci când prototrupul lor material dormea, spiritul care adunase în suflet acea lumină, mergea în lumea astrală prin duh şi îşi lumina puțin dar sigur, duhul. În acest fel au existat multe duhuri care au ajuns să capete lumină de gând, cuvânt şi purtare suficientă. Ei au strâns această lumină prin comportamentul lor luminos în prototrupul material. Ei au fost apți să se întoarcă ca spirite în duh, în lumea şcoală a duhurilor. Au existat însă şi suflete ale zeilor întorşi la Dumnezeu, care fuseseră ascunşi în prototrupul fizic şi care au făcut aceleaşi greşeli pe care le făcuseră demult în lumea şcoală a duhurilor şi în lumea sufletelor. Ei au cerut închinare de la familiile lor, de la semenii lor, de la îngeri, şi de la spiritele naturii. Ei au cerut să fie priviți ca dumnezei. Pentru că prin gândurile, cuvintele şi purtările lor distructive, întunecate, au chemat pe zeii cei răi, identitatea lor a fost descoperită. În acest fel zeii cei răi şi ajutoarele lor îngerii şi spiritele naturii rătăcite de Dumnezeu, au avut de atunci acces în protopământul material şi puteau ispiti zeii reîntorşi, aflați în prototrupurile materiale. Din acele

vremuri, răul a început să devină mai puternic în protolumea materială şi să aibă mai multă influenţă, prin ispitirea cu succes a multor zei întorşi, aflaţi în prototrupuri materiale. Datorită faptului că oamenii deveniseră din ce în ce mai răi, mai distructivi în relaţiile lor cu familia, cu semenii şi cu creaţia protolumiii materiale, lumina, viaţa energiilor de gând, cuvânt şi purtare din care au fost alcătuiţi, a început să dispară treptat din ei. Atunci a apărut moartea. Odată cu ea, energiile de gând, cuvânt şi purtare din care erau alcătuiţi protooamenii şi protolumea materială, au început să împrumute o altă formă supusă entropiei, bolilor, suferinţelor de tot felul şi morţii. Această formă materială a trupurilor fizice şi a lumii fizice, a început să se transforme tot mai mult, până a ajuns cea pe care o cunoaştem noi azi. În trupurile fizice actuale şi în lumea fizică actuală, există un minim de energie de lumină dumnezeiască de gând, cuvânt şi purtare. Această lumină se numeşte Duh Sfânt, sau viaţă veşnică. Dacă Dumnezeu şi-ar retrage infuzia de energie de lumină, energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină din care sunt create trupurile fizice şi lumea materială ar muri definitiv.

MISIUNEA ÎN LUMEA MATERIALĂ

În acest fel, odiseea spiritelor în duh ale zeilor întorşi la Dumnezeu, se află în punctul în care aceştia au ajuns să fie ascunşi de Dumnezeu, din cauza răutăţii semenilor, zeii cei răi. La început duhurile acestora au fost ascunse în suflet, apoi în prototrupurile materiale care datorită răului de pe pământ, au ajuns în starea jalnică pe care o cunoaştem şi în lumea la fel de jalnică în care ne naştem şi trăim.

PRINCIPIUL DE FUNCȚIONARE A OMULUI ÎN TRUP MATERIAL

Atunci când omul s-a comportat distructiv în lumea materială prin puterile sale dumnezeieşti, distrugerile provocate de el familiei, semenilor şi creației s-au repercutat în structura lui materială, deoarece era alcătuită din ceea ce distrusese prin gând, cuvânt şi purtare întunecată. Prin comportamentul defectuos al omului, acesta a deschis portaluri energetice prin care vechii zei şi ajutoarele lor au invadat pământul. Totuşi Dumnezeu a adăugat în om, ceva minunat. Astfel prin uniunea energetică şi materială, oamenii puteau construi un vehicol, un trup material în care veneau semeni de ai lor din astral. Procesul de creare de corpuri materiale se numeşte procreere, iar efectul său este naşterea pe lume a unui semen al omului, din astralul dumnezeiesc. Acest proces minunat ne este cunoscut sub numele de reâncarnare (vezi desen 13). Procesul de reîncarnare este înainte de toate un fenomen energetic. El a fost creat de Dumnezeu pentru o misiune clară a zeilor şi zeițelor ascunse în suflet şi trupul material: Misiunea Pământ.

MISIUNEA PĂMÂNT

Putem afirma cu certitudine că „ Misiunea Pământ" se reduce pentru zeul încarnat la un singur deziderat: strângerea pe pământ, de lumină de gând, cuvânt şi purtare din trei mari direcții:

- familie,
- relațiile cu semenii,

- relațiile cu creația lui Dumnezeu şi cu Dumnezeu.

Aşadar misiunea omului pe pământ are un singur scop: dobândirea de Duh Sfânt. După ce omul încarnat strânge lumină de gând, cuvânt şi purtare în suflet prin trupul fizic, sufletul transvazează această lumină în duh, care pleacă în astral. Duhul foloseşte această lumină pentru a învăța să se exprime din nou nedistructiv prin puterile dumnezeieşti ale duhului. Prin numărul mare de reâncarnări în care a trăit bolile, suferința, distrugerea şi moartea, pe propria-i piele, duhul reuşeşte să lumineze din nou şi se reântoarce în lumea şcoală a duhului. Aici el îşi reia învățătura pentru desăvârşire alături de Dumnezeu, familie, semeni şi creația lumii şcoală, cu îngerii şi spiritele naturii de acolo. Duhul revine în lumea şcoală a duhurilor, adică în situația în care se afla înainte de a se rătăci de Dumnezeu. Tot răul prin care el a trecut din cauza neascultării de Dumnezeu, i se pare atunci un vis urât de o noapte, care a durat pentru el miliarde de ani în timpul pământesc. Duhul înțelege acum iubirea lui Dumnezeu şi se comportă ca El, cu familia, cu semenii şi cu creația Lui.

PAŞII MISIUNII ZEILOR AFLAȚI ÎN TRUP FIZIC LA REÎNCARNARE

Paşii omului aflat la reâncarnare sunt în număr de cinci:
- paşii morții astrale şi naşterii în trup,
- paşii copilăriei,
- paşii maturității,
- paşii bătrâneții,
- paşii morții trupului şi renaşterii în duh.

În trecerea lui vremelnică pe pământ, omul nu este nimic altceva decât o ființă după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu şi nu se comportă altcumva decât El, adică prin cele patru puteri dumnezeieşti:

- puterea de gând,
- puterea de cuvânt,
- puterea de purtare,
- puterea de lumină.

pe trei mari direcții:

- linia familiei,
- linia relațiilor cu semenii,
- linia lui Dumnezeu şi a creației Lui.

Dumnezeu însuşi, în trecerea Lui vremelnică pe pământ în trupul fizic, s-a comportat astfel. Oamenii trebuie să fie conştienți de influența răului pe pământ, rău care s-a infiltrat odată cu primele greşeli ale omului.

INFLUENȚA RĂULUI ÎN NAŞTERI

Zeii cei răi şi ajutoarele lor îngerii şi spiritele naturii rătăcite de Dumnezeu, au încercat să pună piedici zeilor reântorşi la Dumnezeu, şi care se reâncarnează pentru a se putea reântoarce la lumină. La începutul lumii materiale, pe pământ se aflau numai zeii care se reâncarnau. Astfel procesul reîncarnării funcționa în condiții optime. Au existat perioade când zeii au început să saboteze reâncarnarea şi automat naşterea zeilor reântorşi în lumea materială. Un număr prea mare de zei şi zeițe, de ființe îngereşti şi spirite ale naturii căzute, au ispitit pe fiii şi fiicele oamenilor şi au avut cu aceştia mulți fii şi fiice, care de atunci şi până azi s-au înmulțit şi au

umplut pământul. Însă zeii şi zeiţele, fiinţele angelice şi spiritele naturii rătăcite de Dumnezeu, aveau doar duhuri. Ele nu aveau suflete şi nici trupuri materiale, întrucât nu urmau procesul de reântoarcere în lumina lui Dumnezeu numit reâncarnare. Însă toate aceste fiinţe rele au putut foarte uşor să „facă rost" de suflet şi trup numai într-un singur fel. Ei au ispitit pe oameni, iar prin aceste ispite i-au rupt de Dumnezeu deoarece s-au comportat nedumnezeiesc prin puterile lor sufleteşti în trupul fizic, în relaţia lor cu familiile, cu semenii şi cu Dumnezeu şi creaţia Lui materială. Astfel mii de miliarde de suflete s-au depărtat de Dumnezeu şi de învăţăturile Lui, alipindu-se de zei, zeiţe şi ajutoarele lor. Aceştia au crescut mult prea mult în puterile lor, deoarece duhurile şi sufletele oamenilor, le hrăneau duhurile şi le dădeau posibilitatea să-şi formeze suflete şi trupuri nemuritoare şi invincibile. Astfel zeii, zeiţele şi ajutoarele lor, au avut între ei fii şi fiice. Deasemenea fiii şi fiicele lor au avut urmaşi până azi. În acelaşi timp zeii şi zeiţele au avut fii şi fiice cu oamenii şi cu fiii şi fiicele lor, iar urmaşii lor au avut fii şi fiice până azi. Regatele zeilor s-au înmulţit pe pământ. Numele lui Dumnezeu şi învăţăturile Lui au fost ascunse de zei şi zeiţe care s-au declarat „dumnezei" pe pământ. Principiul reâncarnării a fost sabotat pentru că tot mai puţini oameni se reântorceau în astral şi tot mai puţini coborau la încarnare pe pământ. Stoparea pricipiului reâncarnării a fost posibilă datorită faptului că numai uniunea, împreunarea dintre oamenii aflaţi la reâncarnare (zeii şi zeiţele în suflet şi trup) puteau naşte un vehicol în care era chemat un semen din astral. Uniunea, împreunarea care nu se încadra în acest criteriu, ducea la naşterea unei creaţii cu totul nouă, dar în acelaşi timp sortită pieirii, muritoare, nedesăvârşită. Aceste fiinţe împrumutau

chipul şi asemănarea părinților, iar nu chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Alcătuirea energetică a acestor ființe, fii şi fiice de zei, zeițe, îngeri şi spirite ale naturii era simplă. Ei nu aveau spirit şi nici duh, ci numai trup fizic şi suflarea de viață muritoare a părinților proprii. Aceste ființe sunt creații energetice nedumnezeieşti alcătuite din energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din zei şi zeițe, care sunt duhuri nedesăvârşite, supuse ele însele morții prin depărtarea de Dumnezeu. Aceste creații, ființe nedumnezeieşti muritoare, se numesc sâmtemii. Ele trăiesc o singură viață, după care mor definitiv deoarece nu au spirit şi duh prin care să se reîntoarcă în lumile duhurilor sau ale spiritelor, după ce mor cu trupurile fizice. Sâmtemiile au fost create cu un singur scop şi anume să oprească reâncarnarea oamenilor şi să confere până azi puteri nelimitate zeilor, zeițelor şi ajutoarelor acestora. Ce se întâmpla cu oamenii aflați la încarnare şi care se depărtaseră de Dumnezeu şi de învățăturile Lui? Ei bine aceşti oameni ieşeau automat cu trupul, sufletul şi duhul de sub auspiciul energetic al lui Dumnezeu şi intrau sub influența întunecată a zeilor, zeițelor şi ajutoarelor acestora, ființele angelice şi spiritele naturii întunecate. Ei se împreunau cu alte categorii de ființe şi nu se mai împreunau între ele, astfel încât să cheme din astral oameni la reâncarnare. Fiii şi fiicele lor se năşteau după chipul şi asemănarea lor, adică erau sâmtemii. După moartea lor trupească, toți oamenii care aderaseră la zei şi la învățăturile lor, nu mai puteau să se reîntoarcă în astral, ci ajungeau în regatele zeilor, adică în astralul zeilor. Energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină, din trupurile lor fizice, erau folosite pentru a spori lumina din creația regatelor zeilor de pe pământ. Energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din sufletul oamenilor,

erau folosite de zei pentru a-şi hrăni propriul suflet şi pentru a putea rămâne pe pământ, invincibili în regatele lor pământene. Energiile oamenilor, de gând, cuvânt, purtare şi lumină din duhurile lor, erau luate de zei şi zeițe pentru a hrăni duhurile lor muritoare şi creația din regatele lor astrale, nepământene. Astfel oamenii care mureau în trupul fizic şi se deşteptau în duh, constatau cu stupoare că ajungeau la mâna vechilor camarazi care încercau să le fure puterile şi din cauza cărora apelaseră la Dumnezeu pentru protecție. Dacă se reântorceau în vechea alianță a răului care lupta împotriva lui Dumnezeu, erau cruțați. Dacă nu, erau aruncați în locuri unde erau deposedați încet, de puterile de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale duhului, precum şi de spiritul duhului, unde existau toate amintirile lor şi a tuturor duhurilor. Duhurile din iaduri nu erau deposedate imediat de puterile lor, ci puțin câte puțin, ca să nu moară de tot, nemaiputând furniza energie în acest caz. Astfel duhurile acestora aflate în iaduri, erau surse de energie inepuizabile care hrăneau duhurile zeilor. În acest fel ajutorul lui Dumnezeu pentru duhurile zeilor, zeițelor, îngerilor şi spiritelor naturii, care cândva doriseră să nu mai facă rău, reîntoarcându-se la Dumnezeu, fusese anulat de către adversarii lui Dumnezeu, zeii cei răi, care nu doreau reântoarcerea lor în lumină. Astfel cu puțin timp înainte de venirea lui Hristos pe pământ, situația de aici era catastrofală:

- pământul era plin de regatele zeilor;
- fiicele şi fiii de zei, de ființe ale naturii şi de ființe angelice umpluseră pământul;
- iadurile şi astralurile zeilor erau pline de duhuri omeneşti aflate în robie;

- între lumea materială şi regatele zeilor erau un număr foarte mare de duhuri de oameni puternici, care luptaseră şi nu au ajuns în iaduri;
- pământul era plin de trupuri moarte ale sâmtemiilor (fii şi fiice de zei) care piereau definitiv;
- numele lui Dumnezeu şi învățăturile luminii Lui, erau ascunse de zei şi nu mai ajungeau la oameni.

Iată deci că existau motive suficiente pentru ca intervenția lui Dumnezeu Însuşi să apară pe pământ.

„Taina cea din veac se descoperă astăzi, şi Fiul lui Dumnezeu fiu al omului se face, ea, luând ce este mai rău, să-mi dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s-a de demult Adam şi poftind să fie Dumnezeu, nu a fost; iar Dumnezeu se face om, ca să facă pe Adam Dumnezeu".

„Acatistul Buneivestiri", pag. 10-11

DARUL FĂRĂ DE PLATĂ AL LUI DUMNEZEU

Jertfa de sânge pe Cruce a lui Hristos, nu s-a realizat numai la nivel de trup fizic, ci şi la nivel de aură, la nivel de suflet şi la nivel de duh.

Hristos a jertfit patru feluri de sânge la nivelul tuturor acestor structuri:

SÂNGELE DE GÂND

Când zeii cei răi au răstignit prin marionetele lor, oamenii, pe Dumnezeu, şi coroana de spini a vărsat pe pământ sânge de

gând, odată cu sângele de gând trupesc, a curs pe pământ, sângele auric, cel sufletesc şi sângele de duh.

SĂNGELE DE CUVÂNT

Când zeii cei răi prin marionetele lor, oamenii, au închis şi au lovit gura Dumnezeului lor, sângele nemuritor de cuvânt al lui Dumnezeu a curs pe pământ. Dar a curs pe pământ şi sângele de cuvânt auric, cel de trup, cel de suflet şi cel de duh.

SĂNGELE DE PURTARE

Când zeii cei răi au lovit şi au crucificat prin marionetele lor, oamenii, pe Dumnezeul lor, au vărsat pe pământ sângele nemuritor de purtare al lui Dumnezeu. Odată cu sângele de purtare curs din trup, a curs şi sângele de purtare auric, de suflet şi de duh, al lui Dumnezeu.

SĂNGELE DE LUMINĂ

Când zeii cei răi, prin marionetele lor, oamenii, au străpuns pe cruce inima Dumnezeului lor, a curs pe pământ sângele de lumină, nemuritor al lui Dumnezeu. Împreună cu acest sânge de lumină trupesc, a curs pe pământ sângele de lumină auric, de suflet şi de duh. Jertfirea pe cruce a lui Dumnezeu, a fost în primul rând un megafenomen energetic, adică un nou bing-bang, care s-a produs nu numai în lumea fizică ci şi în toate lumile create de El. Trebuie să privim acest megafenomen energetic, ca pe ceva inedit în toate lumile de

formă umanoidă în care s-a manifestat spiritul în forma sa sferică. Aceste lumi sunt:

- lumea şcoală a duhurilor;
- lumea sufletelor;
- lumea materială;
- lumile aurice.

Mai trebuiesc înțelese avantajele extraordinare care decurg din producerea acestui fenomen energetic. Aceste avantaje sunt daruri fără plată şi nu împrumuturi pe care să le rambursăm cu dobândă. Prin acest megafenomen energetic, Dumnezeu Iubire sau Hristos cum îl numim noi, a eliminat toți învățătorii (păstorii) falşi, care în loc să ne ajute în drumul desăvârşirii noastre în acelaşi fel în care au fost ajutați ei de către Dumnezeu, ne distrug şi ne îngroapă. Pe când era încă pe pământ, Dumnezeu a pomenit despre semenii noştri zeii cei răi, care trebuiau să se comporte cu noi în mod dumnezeiesc în lumea şcoală a duhurilor dar nu au făcut-o:

„Toți cei care au venit înainte de Mine, sunt hoți şi tâlhari; dar oile n-au ascultat de ei. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit, va intra şi va găsi păşune".

Ioan cap. 10. vers. 8-9

Aceste versete ilustrează pe deplin furturile şi tâlhăriile la care am fost supuşi de zeii cei răi, semenii noştri care în loc să ne învețe să sporim în lumină puterile sufletelor şi duhurilor noastre, ni le fură şi ni le tâlhăresc fără ruşine.

- în urma jertfei pe cruce, Dumnezeu a redevenit învățătorul, păstorul sufletelor şi duhurilor noastre.

- tot în urma acestei jertfe, Hristos a eliberat din iadurile zeilor toți oamenii şi i-a readus în astral. Astfel reâncarnarea a început să funcţioneze din nou.

- a fost posibilă mântuirea tuturor fiilor şi fiicelor de zei, îngeri şi spirite ale naturii căzute; astfel ei au fost născuți din nou şi nu mai dispar definitiv, ci „adorm" până la venirea lui Hristos când va avea loc învierea acestor trupuri şi începutul învățăturii lor, alături de Dumnezeu care le face aceeaşi parte cu fiii şi fiicele lui, făcuți după chipul şi asemănarea lor şi care au spirit şi duh. Hristos vorbea pe pământ despre sâmtemii şi despre salvarea lor de la distrugere definitivă:

„Mai am şi alte oi, care nu sunt din staulul acestora; şi pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu şi va fi o singură turmă, şi un singur Păstor".

Ioan, cap. 10, vers.16

Darul cel mai mare, fără de plată, acordat de Hristos zeilor întorşi care se încarnează ca şi sâmtemiilor, sunt bisericile pământene.

CE SUNT BISERICILE PĂMÂNTENE ?

Pentru a înțelege rolul deosebit al bisericii, vom vorbi pe scurt despre zeii reîntorşi la Dumnezeu, care sunt incluşi în programul de îndreptare numit reâncarnare. Atunci când se află în lumea materială, spiritul se exprimă cu cele patru puteri ale sale direct prin suflet, care la rândul lui este acoperit de trupul fizic. Puterile de gând, cuvânt, purtare şi lumină sunt foarte mari. Astfel spiritul exprimat prin suflet, poate crea în lumină sau poate distruge. Distrugerile provocate de suflet se manifestă

prin atacuri energetice de gând, cuvânt, purtare şi lumină în familia lui, în relația cu semenii şi în relația cu Dumnezeu şi creația Sa. Atunci când un suflet aflat în trup, gândeşte, vorbeşte şi se poartă distructiv, energiile plecate din puterile lui, lovesc membrii familiei, pe semeni şi creația lui Dumnezeu. Aceste atacuri energetice distrug corpul de suflet al celui atacat şi produc leziuni, răni, prin care curge sângele de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Acest lucru este deosebit de dăunător pentru suflete deoarece din cauza lipsei sângelui de gând, cuvânt, purtare şi lumină, sufletul are dureri în zonele afectate. Durerile rănilor neânchise, nelegate, nepansate, provoacă boli care mai târziu se transmit trupului fizic. Astfel sufletul afectat prin gând, se îmbolnăveşte la nivel de față, nas, urechi, gură, gât, până la umeri. Sufletul atacat energetic prin purtare, se îmbolnăveşte de afecțiuni ale organelor interne şi ale membrelor superioare şi inferioare. Bolile transmise în trupul fizic fac ravagii, deoarece nu poți vindeca trupul fără să vindeci sufletul. Bolile de lumină se manifestă prin atacuri concomitente, venite din familie, semeni şi creație, fiind boli de gând, cuvânt şi purtare. Primul semn al bolilor de lumină la nivel de suflet şi apoi de trup, sunt slăbirea vederii mai întâi la ochiul stâng iar apoi la ochiul drept. Sufletul nu a fost “proiectat” să se comporte distructiv cum nu a fost proiectat să suporte distrugeri. Astfel, atât sufletul atacator prin puteri de gând, cuvânt şi lumină, cât şi sufletul atacat în acelaşi mod, se îmbolnăvesc de aceleaşi boli. Bolile de gând, cuvânt, purtare şi lumină, provenite de la familie, se citesc în partea stangă a corpului. Bolile provenite de la semeni, se citesc în partea dreaptă a corpului. Bolile provenite din atacuri energetice de la zei sau de la zei prin oameni, se citesc în partea de mijloc a

trupului. Bisericile sunt locuri unde se întâmplă minunile lui Dumnezeu. Aici se întâlnesc toate lumile create de Dumnezeu, cu lumea materială. Prin slujbele efectuate de preoți, slujbe care sunt fenomene energetice de gând, cuvânt, purtare şi lumină dumnezeiască, se repară deficiențele de gând, cuvânt, purtare şi lumină la nivel de suflet, trup, aură, duh şi spirit. Tot în biserică se nasc din nou, structurile energetice ale fiilor de zei care părăsesc învățăturile muritoare, defectuoase ale zeilor şi aderă la învățăturile dătătoare de lumină, adică de viață veşnică ale lui Dumnezeu cel veşnic. Tot în biserică se țin slujbe care vorbesc de Dumnezeu, precum şi de paşii care trebuie făcuți de un suflet, în familie, în relația cu semenii, în relația cu creația lui Dumnezeu, pentru a se mântui, adică pentru a strânge lumina de gând, cuvânt şi purtare. Această lumină, sufletul trebuie să o transfere în duh, care în astral încearcă să se comporte nedistructiv pentru a se putea întoarce în lumea şcoală a duhurilor. Biserica este aşadar locul unde se îndreaptă efectele piedicilor puse sufletelor care vin să se încarneze în lumea materială. Aceste piedici sunt puse de zeii cei răi sau de interpuşii acestora, oamenii căzuți sub influența lor. Aceşti interpuşi se manifestă distructiv prin puterile de gând, cuvânt, purtare şi lumină în :

- relațiile de familie;
- relațiile cu semenii;
- relațiile cu Dumnezeu şi creația sa.

Piedicile zeilor, zeițelor şi ajutoarelor acestora, îngerii şi spiritele naturii rătăcite, sunt efectul unor lucrări de anvergură care îşi fac simțite prezența, prin ispita la nivel de gând, cuvânt, purtare şi lumină în familii, în relațiile cu semenii şi asupra oamenilor fără legături prea strânse cu Dumnezeu şi biserica

Lui de pe pământ. Lucrarea răului se manifestă cu precădere asupra “oilor fără păstor”, aşa cum fac şi animalele prădătoare, lupii sau urşii.

LUCRAREA RĂULUI CARE ÎMPIEDICĂ REÂNCARNAREA

Lucrarea cea mare a răului, vizează în primul rând încetinirea ritmului reâncarnării. Pentru aceasta, există ispite mari pentru ca fii şi fiicele de Dumnezeu, adică zeii cei răi întorşi care au spirit si duh, să nu se împreuneze între ei si să nu cheme alt semen de-al lor din astral. Astfel împreunarea sexuală dintre un bărbat sau femeie, fiu sau fiică de Dumnezeu, cu fii şi fiice ale zeilor, dau naştere unor creaţii noi, muritoare şi nu duc la chemarea unui om din astral. Dacă ne uităm în jurul nostru, vedem că azi, tot mai mulți creştini se căsătoresc cu necreştini, fii ai zeilor, ba mai mult, trec la religiile lor, la închinarea la zei, părăsind pe Dumnezeu şi biserica Lui. Trăim timpuri în care oamenii creştini pleacă în excursii în regatele zeilor de pe pământ, adică în țările necreştine, unde vizează experiențe sexuale cât mai numeroase cu fii şi fiice ale zeilor. Acest lucru produce în structura energetică interioară a acestora, tulburări energetice de nereglat care îi rup ca rezonanță de Dumnezeu, trecându-i automat sub influența zeilor.

LUCRAREA RĂULUI CARE ÎL RUPE PE OM DE DUMNEZEU

O altă mare “lucrătură”, un “fault de cartonaş roşu”, pe care o desfăşoară zeii şi zeițele sau zeii şi zeițele prin oamenii

creştini ajunşi marionete ale lor, constă în lucrarea de propovăduire a zeilor, zeiţelor, îngerilor şi spiritelor naturii rătăcite, precum şi a tehnicilor prin care zeii vindecă sufletele, trupurile şi aurele creştinilor. În plasa lucrăturilor zeilor, cad cu precădere "creştinii" care nu au o legătură cu Dumnezeu şi biserica Lui, având automat probleme serioase în familie, în relaţiile cu semenii, precum şi probleme de sănătate ale sufletului, trupului şi aurei. Aceşti semeni ai noştri nu se gândesc că structura lor energetică este alcătuită ca a lui Dumnezeu şi că doar prin El se pot vindeca. Aceşti oameni nici măcar nu stau puţin să se întrebe: "cum poate să mă vindece un zeu care este un semen de-al meu căzut de la Dumnezeu, sau un înger ori spirit al naturii, ajutoarele zeilor? cum îmi poate vindeca mie un zeu sufletul, trupul şi aura, când zeul nu are suflet, trup şi aură, deoarece nu a vrut să se întoarcă la fel ca mine, (care sunt un fost zeu ca şi el) la Dumnezeu prin reâncarnare?".

S-a remarcat că acei creştini care iau parte la aceste slujbe ale zeilor şi la aceste simboluri de iniţiere sau vindecare, ies de sub protecţia lui Hristos cu toate structurile lor şi se pun sub protecţia zeilor şi zeiţelor sau sub influenţa vreunui înger sau spirit al naturii căzute. Noaptea când duhul lor se trezeşte, nu mai are acces la lumea astrală, ci ajunge la zei, anulând mântuirea lui Hristos. La fel se întâmplă şi când spiritul pleacă în suflet, când duhul şi trupul fizic dorm. Sufletul lor nu mai are acces la lumea sufletelor lui Hristos, ci ajunge rob al zeilor. După moartea trupului, creştinul cu pricina ajunge din nou de unde a plecat cu mult timp în urmă pe când era zeu şi cerea ajutor la Dumnezeu pentru a-l scăpa de zeii cei răi care urmăreau să-i deposedeze de puteri şi să-i distrugă. Iadurile

zeilor vor fi din nou locuri unde se vor întoarce aceşti creştini, aceleaşi iaduri din care în urmă cu 2007 ani, i-a eliberat Hristos. Pentru această categorie de creştini care se reântorc la învățăturile zeilor şi la tehnicile lor de "vindecare", situația este şi mai neagră, pentru că prin ei se deschide calea influențelor întunecate spre familia şi semenii lor, care nu au nici o vină. În ultimă instanță, localitățile, oraşele, județele şi țara în care locuiesc aceşti creştini care se leapădă de Hristos şi se reântorc la statutul lor istoric de "zei", sunt puse sub influența zeilor. Astfel nu trebuie să ne mai mirăm deloc de faptul că odată cu sporirea numărului de închinători la zei, zeițe, îngeri şi spirite ale naturii căzute, în țara noastră au sporit numărul de "fenomene energetice misterioase", iar cataclismele naturale nu ne mai slăbesc defel. Oamenii uită că lumea materială şi cosmosul material cunoscut, este construit din energie şi că energiile subtile prezente în structurile de spirit, duh şi suflet, influențează în rău sau în bine această energie. Clima nu se schimbă singură, ci este efectul comportamentului distructiv al şapte miliarde de oameni din ziua de azi şi al altor mii de miliarde de oameni care s-au comportat distructiv înaintea lor, în relațiile de familie, în relațiile cu semenii şi în relația cu Dumnezeu şi creația Sa.

LUCRĂTURA RĂULUI LA NAŞTERE

Naşterea este înainte de toate un fenomen energetic complex. Naşterea presupune crearea unui vehicol prin care este atras în lumea fizică la încarnare, un semen de-al nostru din astral, aşa cum s-a procedat şi cu noi. Pentru ca semenul nostru (copilul nostru) pe care îl atragem din astral să vină în condiții

optime în vehicolul lui, manifestându-se toată viața în mod optim, trebuie ca bărbatul şi femeia să se afle în condiții optime de "funcționare". Lucrătura răului, vizează defectarea structurilor energetice interioare si exterioare trupului, pentru ca semenul adus din astral să se "defecteze" încă din burta mamei. Pentru aceasta, lucrătura răului constă în "ispite" de gând, cuvânt şi purtare, prin care parinții să se "defecteze" la nivel de structuri energetice de spirit, duh, suflet, trup şi aură. În acest mod, semenul adus din astral se va comporta defectuos, dezordonat, iar atenția lui va fi mult diminuată. Pe tot timpul vieții sale, datorită deficiențelor de gând, cuvânt, purtare şi lumină nu va poate percepe rezonanța şi taina bisericii lui Hristos şi a misiunii sale în lumea materială, misiune pusă la punct în astral.

LUCRĂTURA RĂULUI ÎN COPILĂRIE

Răul lucrează asupra părinților, prin ispite de gând, cuvânt, purtare şi lumină, energii puternic direcționate prin oamenii ajunşi marionetele lui. Scopul răului este de a distruge unitatea familiei prin divorț.

LUCRĂTURA RĂULUI LA MATURITATE

Lucrătura răului asupra copilului ajuns la maturitate, vizează defectarea structurilor sufletesti, trupeşti şi aurice ale acestuia, la nivel de gând, cuvânt, purtare şi lumină, la nivel de relații de familie, cu semenii, cu Dumnezeu şi creația Lui. Astfel acest om "defect" va aduce pe lume din astral, un semen de-al lui într-un vehicol deja defect, iar răul din lume şi aşa

mare, va spori. În acest caz misiunea fiecărui om în lumea fizică va fi mult îngreunată, deoarece lumina de gând, cuvânt şi purtare acumulată de sufletul său pe pământ din relația cu familia, cu semenii, cu Dumnezeu şi creația Sa va fi mult diminuată. În acest fel, şansele duhului său de a se reântoarce repede în lumea şcoală a duhului se vor reduce substanțial.

LUCRĂTURA RĂULUI LA BĂTRÂNEȚE

Omul ajuns la bătrânețe fără o legătură minimă cu Hristos şi biserica Lui pământească va fi lipsit de aportul energetic de lumină de gând, cuvânt şi purtare la nivel de suflet, trup şi aură. Astfel sufletul său bolnav, va îmbolnăvi trupul si aura sa, cu bolile lui de gând, cuvânt, purtare şi lumină, boli acumulate din atacurile energetice pe care le-a dat şi le-a primit în decursul vieții, familiei, semenilor, creației lumii materiale, precum şi din influențele zeilor prin oamenii ajunşi marionetele lor. Scopul zeilor este ca bătrânii să-l facă vinovat pe Dumnezeu pentru situațiile lor tragice şi să se dezică de el înainte de a muri. Astfel mântuirea lor va fi anulată, iar aceştia se vor afla în imposibilitatea de a ajunge în astral.

NICIODATĂ NU ESTE PREA TÂRZIU

Toate aceste piedici puse de semenii noştri depărtați de Dumnezeu, de zeii, zeițele, frații noştri îngerii şi spiritele naturii întunecate, se pot rezolva chiar şi în al 12-lea ceas cu ajutorul lui Dumnezeu iubire, pe care noi îl numim Hristos, "în marile ateliere de reparații" ale lui, adică în bisericile Lui de pe pământ. Aici se repară toate defectele spiritului, duhului,

sufletului, trupului, şi aurei, dacă omul doreşte din toată inima acest lucru. Prin fenomenele energetice de gând, cuvânt, purtare şi lumină care curg în biserică prin preoți de la domnul sufletelor toate, Hristos, se vindecă toate bolile de gând, cuvânt, purtare şi lumină căpătate în urma atacurilor energetice date şi primite în familie, în relația cu semenii sau datorate lipsei de comunicare cu Hristos şi biserica Lui. Totuşi, oamenii care pleacă din aceste biserici curați, trebuie să-şi păstreze lumina din ei. Pentru aceasta trebuie să renunțe la a se mai manifesta atacator prin puterile sufleteşti, în familie şi în relația cu semenii, astfel încât să nu se îmbolnăvească din nou. Atunci când venim din astral în lumea materială atraşi de semenii nostri, trupul nostru material ascunde înăuntrul său, spiritul, duhul, sufletul şi contrapartea energetică a trupului (prototrupul material) care este legătura spiritului, duhului şi sufletului, cu trupul fizic. Toate aceste structuri sunt legate prin trupul fizic, de lumea materială şi de lumile aurice printr-un sistem energetic exterior trupului fizic. Acest sistem energetic exterior trupului fizic a fost orânduit de către Dumnezeu printr-o alchimie divină. Acest sistem energetic ne este cunoscut sub denumirea de aură umană.

AURA UMANĂ

STRUCTURA ENERGETICĂ AURICĂ A FIINȚELOR AFLATE ÎN LUMEA MATERIALĂ

CE ESTE AURA ?

Aura este înainte de toate o structură energetică complexă. Putem vorbi despre aură ca despre o combinație alcătuită din mai multe energii aurice. Astfel „materialul energetic auric" din care Dumnezeu a alcătuit aura este suma următoarelor tipuri de energii aurice:

1. - energiile aurice de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din creația lumii aurice.
2. - energiile aurice de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din structurile aurice îngereşti.
3. - energiile aurice de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din structurile aurice ale spiritelor naturii.
4. - energiile aurice de gând, cuvânt, purtare şi lumină luate din structurile aurice ale oamenilor.

CARE ESTE VECHIMEA AUREI ?

Aura este o structură energetică nouă, „anexată" ființei umane la un timp după trupul fizic. Astfel aura umană este mai „nouă" decât trupul fizic, decât „prototrupul fizic, decât sufletul, decât duhul şi decât spiritul.

CARE ESTE ROLUL AUREI ?

- **Rolul principal.** Acest rol al aurei este de a ascunde identitatea zeilor întorşi la Dumnezeu care vin la încarnare prin suflet şi trup în lumea materială. Aura se comportă ca un scut fiind un trup diferit de trupul fizic. Atâta timp cât aura omului funcţionează la parametri dumnezeieşti, zeii cei răi şi ajutoarele lor nu pot vedea identitatea trupului fizic. Tot aşa cum, dacă trupul fizic funcţionează la parametrii dumnezeieşti, zeii cei răi nu pot vedea identitatea sufletului care la rândul lui ascunde identitatea duhului zeului încarnat, reântors de mult la Dumnezeu, când s-a desprins din coaliţia zeilor distructivi.

- **Rolul de legătură.** Asigură legătura energetică a structurilor interioare (spirit, duh, suflet) prin trupul fizic cu lumea materială a fiinţei umane.

- **Rolul de filtru.** Aura se manifestă ca un veritabil filtru energetic pentru influenţele energetice distructive directe ale zeilor, precum şi pentru influenţele energetice distructive, de gând, cuvânt şi purtare ale zeilor vehiculate prin marionetele lor din lumea materială. Aceste marionete ale zeilor ne sunt prea bine cunoscute indirect, prin emisiunile televizate sau direct prin contactul cu ei. Aceste fiinţe se împart în categorii specifice în funcţie de activitatea pe care o desfăşoară pe pământ. Astfel există proroci ai zeilor, apostoli ai zeilor, „unşii”pe pământ ai zeilor care vin aici cu buzunarele pline de „minuni”. Învăţătorii zeilor, sau „maeştrii spirituali” cum îi numim noi, sunt grade inferioare în structurile zeilor. Ei sunt soldaţii care propăvăduiesc despre zeii, zeiţele, îngerii şi spiritele naturii desprinse de Dumnezeu, precum şi învăţăturile lor de „evoluţie spirituală”. Tot aceste slugi ale zeilor, aduc

tehnicile de autovindecare şi vindecare ale zeilor, îngerilor şi spiritelor naturii căzute. Aceşti "pescari de suflete" ai zeilor, depărtează prea mulți oameni de Dumnezeu şi îi readuc în poziția de slujitori ai zeilor, semenii şi tovarăşii de luptă ai acestora împotriva lui Dumnezeu (vezi rebeliunea din lumea şcoală a duhurilor). Aceşti „maeştri spirituali", anulează mântuirea Hristică a bietelor suflete prinse în minciunile lor. Aceste suflete sunt captivate de minunile acestora, iar după moarte sunt duşi în lagărele zeilor, adică iadurile din care Hristos i-a scos nu demult, în urmă cu 2007 ani.

AURA, TERENUL DE BĂTĂLIE DINTRE BINE ŞI RĂU

Cândva, tare demult, lumea şcoală a duhurilor a fost teatrul de război între duhurile oamenilor. Pe atunci oamenii s-au vrut dumnezei înainte de termen şi s-au distrus între ei. De partea lor au atras miliarde de miliarde de îngeri şi ființe ale naturii. Când s-au certat între ei, cei mai slabi au cerut ajutorul lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a luat de acolo şi i-a ascuns de furia acestor dumnezei în lumea sufletelor şi în suflet. Astfel sufletul i-a ascuns pe aceşti dumnezei întorşi la Dumnezeu, în lumea sufletelor. Când dumnezeii cei răi au intrat în lumea sufletelor ispitindu-şi semenii, teatrul de război s-a mutat aici. Dumnezeu i-a luat pe dumnezeii descoperiți de semenii lor şi de răutatea lor, mutându-i în lumea materială în trupuri materiale. Dumnezeii cei răi au înşelat pe semenii lor din nou, iar terenul de război s-a mutat din lumea sufletelor în lumea materială. Nu demult, mai exact acum 2007 ani, Dumnezeu Însuşi s-a coborât pe pământ şi a anulat teatrul de război din lumea materială

dintre zei şi semenii lor, zeii încarnaţi, eliberându-i pe aceştia din urmă din robia lor. Nemaiputându-se manifesta pe pământ cu puterea lor, au fost nevoiţi să se retragă în regatele lor, lăsându-şi aici regatele pământeşti, precum şi miliardele lor de fii şi fiice, din care se alimentau cu puteri de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Zeii folosesc toate mijloacele prin care să se alimenteze din nou cu puteri, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, pentru ca duhurile lor să nu moară şi să fie aspirate în lumile spiritelor. Nu pot face asta decât prin ispită şi prin depărtarea semenilor, dumnezeii încarnaţi din care se hrănesc, pe care îi readuc în iaduri oprind reâncarnarea acestora.

PORTALURILE ZEILOR – ULTIMA INOVAȚIE

Tot omul zilelor noastre, este un zeu reântors la Dumnezeu. Prin procesul de reâncarnare el încearcă să se reântoarcă în momentul în care se afla duhul înainte să fie păcălit de semenii lui din lumea şcoală a duhului, când se depărtase de Dumnezeu. În fiecare viaţă, duhul său primeşte un suflet. **Sufletul nu trebuie sub nici un chip să îşi piardă mântuirea. Pentru a reuşi aceasta, trebuie să nu se rupă de Dumnezeu în această viaţă, ca să nu se întoarcă iarăşi în robia zeilor. Dacă face acest lucru atunci nu mai ajunge în astral, deoarece numai prin suflet, duhul se poate întoarce în astral.** Omul trebuie să înţeleagă aici, că prin învăţăturile şi tehnicile de vindecare ale zeilor, îşi pierde sufletul şi ajunge iarăşi în iad. Omul are nevoie să-şi mântuiască sufletul în fiecare viaţă încarnată şi să-şi lumineze în acest fel duhul. În acest mod, omul se reântoarce cu el luminos, în lumea şcoală a duhurilor, unde îşi poate continua desăvârşirea ajungând ce

doreşte Dumnezeu de la el, adică să ajungă Dumnezeu. Dar nu unul distructiv, ci unul iubitor de oameni şi creaţie. Spuneam că zeii nu mai sunt pe pământ de 2007 ani încoace. Însă ei se pot manifesta prin marionetele lor de aici. Portalurile zeilor sunt ultima şi cea mai nouă păcăleală, a semenilor noştri zeii şi zeiţele care ne doresc distrugerea.

CUM SE DESCHID PORTALURILE ?

Ei bine, atunci când un „maestru spiritual" cu puteri mari, ispiteşte omul de pe pământ, acesta încetează să mai gândească, să mai vorbească şi să se mai poarte luminos, adică dumnezeieşte. El începe să gândească, să vorbească şi să se poarte distructiv, ca altădată, adică împotriva lui Dumnezeu. Astfel puterile lui dumnezeieşti, de gând, cuvânt, purtare şi lumină împreunate cu ale „maestrului", se pun sub robia zeilor, zeiţelor şi ajutoarelor acestora, îngerii şi spiritele căzute. Dacă într-o ţară cu 20 milioane de locuitori există 2 milioane de oameni corupţi de slugile diferiţilor zei, atunci securitatea mântuirii în acea ţară este virusată. Dacă fiecare „maestru spiritual" are mai mult de zece acoliţi, poate deschide un portal imens, cu un diametru de cel puţin 100 de paşi. Portalurile se deschid prin energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale oamenilor şi ale „maestrului spiritual". În acest fel în ţara sau judeţul respectiv, se deschide o uşă aurică sau o poartă de comunicare a zeilor cu lumea aurică, după care automat cu lumea materială. Acest lucru este catastrofal pentru locuitorii acelor zone, deoarece puterile zeilor, îngerilor şi spiritelor naturii căzute, devine prea mare acolo. Dacă omul nu îşi poate imagina gravitatea acestui fapt, să se gândească numai că zeii

prin marionetele lor de pe pământ, omorau fără milă pe apostolii creştini.

DE CE ERAU UCIŞI IMEDIAT CREŞTINII ?

Creştinii sunt zeii reântorşi la Dumnezeu. Prin acțiunile lor energetice, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, aceştia deschideau portaluri similare, dumnezeieşti, prin care sfinții, îngerii şi spiritele naturii luminoase dar mai ales Hristos, se coborau şi influențau luminos aura şi pământul material. Astfel teritoriile de altădată ale zeilor au redevenit ce erau dintotdeauna, locuri în care se manifestă Dumnezeu şi prin care coboară din astral la încarnare, tot mai mulți zei care se reântorc în lumină. În acest fel, prin aceste portaluri Hristice, s-au coagulat şi format țările creştine în lumea materială, iar procesul reâncarnării stopat de zeii cei răi, a reânceput să se manifeste.

TEMPLELE LUI DUMNEZEU ŞI TEMPLELE ZEILOR

TEMPLELE LUI DUMNEZEU

Templele lui Dumnezeu din lumea materială sunt bisericile. În aceste temple există oameni care îşi manifestă dumnezeiesc puterile lor, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Ei gândesc, vorbesc şi se poartă în lumina lui Dumnezeu, care le vindecă şi întăreşte aura, trupul, sufletul, duhul şi spiritul, fără a le cere nimic în schimb. Prin Hristos, Dumnezeu s-a coborât ca om, luând de la oameni ce este rău şi le-a dat ce este bun, adică mântuirea. Tot Hristos îl ajută pe omul care s-a vrut Dumnezeu

şi nu a reuşit, să se facă iarăşi Dumnezeu. (acatistul Buneivestiri).

Templele lui Dumnezeu sunt portalurile lui Dumnezeu.

TEMPLELE ZEILOR

Templele zeilor din lumea materială, sunt portalurile zeilor din țările necreştine. În țările creştine asistăm din păcate pentru sufletele noastre, la acțiuni mai mici ori mai mari care deschid portaluri ale zeilor. Aceste portaluri se deschid, culmea, de către noi, fii întorşi la Dumnezeu, datorită neştiinței noastre, prin participarea cu energiile, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, la învățăturile „maeştrilor spirituali" ai zeilor. Prin puterile noastre noi ajungem în starea de dumnezei căzuți, pentru că le punem în brațe mântuirea noastră, adică viața de care ei au nevoie să trăiască. În acest fel noi murim, iar ei trăiesc. Fiecare om de pe pământ face acest lucru atunci când se duce în astfel de locuri, unde se propovăduiesc învățăturile unui zeu, unde se gândeşte, se vorbeşte şi se poartă cum spune el, unde se inițiază sau se vindecă în numele lui. Astfel oamenii creştini din țările creştine, se decuplează de la vechea energie de rezonanță Hristică, cuplându-se la o „nouă energie", distructivă pentru ei.

„NOUA ENERGIE"

„Noua energie", este din punct de vedere energetic, nocivă pentru un creştin. „Noua energie" intră prin multiplele portaluri ce se deschid în țările creştine, de către marionetele zeilor din lumea materială, „maeştrii spirituali" şi de către creştinii

apostaziați. Ea influențează țările creştine unde se deschid portaluri ale zeilor. Influența „noii energii” se manifestă acut, întâi auric apoi material. În țările creştine se manifestă atât auric, prin gânduri, cuvinte şi purtări pe care nu le recunoaştem a fi ale noastre, cât şi prin boli pe care nu le descoperim prin medicina clasică. La nivel de grupuri de oameni, se manifestă prin certuri neâncetate şi dezbinări, în familii, în relațiile cu semenii sau în relațiile la nivel de structuri politice, unde sunt aleşii sau „păstorii țării respective”. La nivel de materie, „noua energie” se manifestă distructiv prin ploi, inundații, secetă sau incendii care apar din senin, prin deteriorarea tiparelor de vreme sau prin fenomene energetice misterioase. Cu puțină concentrare şi atenție, dacă un om urmăreşte marile şi micile deschideri de portaluri dintr-o țară, prin care „noua energie” îşi face intrarea, poate urmări efectele distructive ale acesteia, în familii, în afaceri, în politică, ca şi manifestarea de fenomene climaterice atipice, distructive, pentru țara creştină respectivă.

CARE ESTE ALCĂTUIREA AUREI ?

Despre structura energetică aurică, se poate discuta numai ținând cont de tipurile de ființe aflate în acest moment pe pământ. Astfel se poate discuta despre două mari categorii de aure şi anume:

AURA CREŞTINILOR

Creştinii sunt zeii încarnați pe pământ, care participă la procesul de mântuire prin suflet, a duhului. Aceştia la rândul lor se împart în două categorii şi anume:

- creştinii care s-au mai reâncarnat după jertfa lui Hristos, măcar o dată. Astfel există creştini care de două mii de ani încoace au venit la încarnare de mai multe ori. Despre aura acestora se poate spune că este o structură energetică aparte şi o vom numi aură Hristică.
- creştinii care vin după Hristos, pentru prima dată la încarnare, dar au mai fost şi înainte de jertfa Lui la încarnare, au o structură energetică aurică diferită de cea Hristică. Această structură aurică, se schimbă treptat pe parcursul unei încarnări sub auspiciul lui Hristos.

AURA FIILOR ŞI FIICELOR DE ZEI

Fiii şi fiicele de zei sunt creaţii noi ale acestora, după chipul şi asemănarea lor. Din punct de vedere al tipului de aură pe care îl prezintă, aceştia se împart în două categorii şi anume:

- fiii şi fiicele zeilor creştinaţi, „înfiaţi” de Dumnezeu şi deveniţi „copiii” lui Dumnezeu, care prezintă acelaşi tip de aură Hristică.
- fii şi fiicele zeilor necreştinaţi care rămân în continuare cu vechea lor aură, prin care rămân sub auspiciul părinţilor şi creatorilor proprii.

AURA FIILOR DE DUMNEZEU

1. VECHIUL TIP AURIC
2. NOUL TIP AURIC

VECHIUL TIP AURIC

Până la venirea pe pământ a lui Hristos, oamenii de pe pământ au ajuns în mare parte sub dominația energetică a vechilor zei. Influența energetică a acestora, ajunsese formidabil de mare. Zeii cei răi influențau energetic pe omul de atunci în mod direct, prin prezența lor în lumea materială, iar în mod indirect prin fiii şi fiicele lor, precum şi prin preoții acestora. Aceştia mențineau deschise cerurile, prin templele zeilor care asigurau continuitatea portalurilor. Astfel zeii şi ajutoarele acestora, se plimbau nestingheriți când în regatele lor, când pe pământ în regatele de acolo. Datorită faptului că procesul de încarnare (al zeilor reântorşi) fusese diminuat, pe pământ nu mai exista decât un număr mic de zei reântorşi, participanți la procesul de reâncarnare. La aceştia, aura suferise mutații energetice. Astfel aura lor inițială fusese „născută din nou", adică fusese înlocuită treptat cu o aură energetică convenabilă zeilor din locurile respective. Această aură energetică făcea legătura între zei, fiii şi fiicele lor, cât şi între zeii încarnați (oameni) şi zeii răi. Cum a fost posibilă modificarea aurei, este o întrebare la care se poate răspunde uşor. În acele timpuri, numele lui Dumnezeu fusese ascuns cu grijă de către zeii cei răi şi ajutoarele acestora, precum şi de preoții lor. La fel se întâmplase cu ştiința desăvârşită a luminii lui Dumnezeu. Astfel zeii încarnați, adică oamenii, nu aveau altă alternativă decât să se închine la zei, la îngeri, sau la spiritele naturii. În acest fel, puterile lor dumnezeieşti ajungeau la zei, hrănindu-i şi făcându-i tot mai puternici în regatele din astralul lor şi în regatele de pe pământ. Prin urmare oamenii,

semenii încarnați ai zeilor cei răi, nu mai puteau întreține o legătură energetică cu Dumnezeu, cu îngerii şi spiritele naturii luminoase. Aura energetică a oamenilor era structurată în funcție de zeul de care era legată, de îngerul sau de spiritul naturii respective. Astfel existau aure cu patru straturi aurice, cu 7-8 straturi aurice, iar dacă omul „alimenta” energetic un zeu mai mare, cu 12-16 straturi aurice. Prin aceste straturi aurice, zeii, îngerii şi spiritele naturii, precum şi zeii-zeițele din suita acestora, au format porți, numite chakre, prin care controlau continuu, energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale omului. Aceste straturi aurice cucerite şi controlate prin chakre, erau specifice fiecărui popor creat de zei şi zeițe. Zeii încarnați (oamenii), care trăiau de la început acolo dar fuseseră anihilați de zei prin stoparea reâncarnării, aveau aura şi chakrele transformate de zei, la fel ca cele ale fiilor şi fiicelor de zei. Fiecare din câmpurile sau straturile energetice, erau sub stăpânirea anumitor zei aflați în subordinea zeului cel mare. Aceşti „stăpâni ai chakrelor” aveau la rândul lor nenumărate ajutoare de zei şi zeițe mai mici, de îngeri şi spirite ale naturii întunecate. În acele timpuri aceşti „stăpâni ai chakrelor” luau continuu energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină, atât de la fiii şi fiicele lor, cât şi de la zeii reântorşi care erau prinşi în procesul reâncarnării. Pe întreg globul pământesc erau zei foarte mari, care stăpâneau de exemplu peste America de Nord, peste America de Sud, peste Africa, peste Europa, peste China, Japonia, Tibet, India, sau peste Rusia de astăzi. Bineânțeles că fiecare națiune avea aura şi stăpâni ai chakrelor, specifice fiecărui zeu care crease acele întinse regate.

NOUL TIP AURIC

Noul tip de aură energetică a oamenilor (zeii care se reîncarnează) după venirea lui Hristos (vezi desen 14)

Atunci când Dumnezeu s-a coborât pe pământ, venirea Sa a fost în primul rând un megafenomen energetic. Prin jertfa Sa de energii nemuritoare (de lumină) de gând, cuvânt, purtare şi lumină, Hristos s-a unit şi cu aura pământului, precum şi cu toate aurele celor care au fost şi vor mai veni pe pământul material. Această coborâre în densitatea pământului, a condus la realizarea altor câtorva fenomene energetice de importanță capitală pentru oamenii din acele vremuri, ca de exemplu:

- anularea puterii zeilor, care au realizat că nu mai puteau avea acces în lumea materială, deoarece contactul auric prin chakre, cu fiii şi fiicele lor, precum şi cu oamenii, fusese întrerupt de Hristos prin jertfa Lui energetică.

- a fost realizată eliberarea din iadurile astrale ale zeilor, a oamenilor care se încarnau, după care aceştia au fost aduşi în astralul lui Dumnezeu.

- a fost redeschis procesul reâncarnării zeilor întorşi la Dumnezeu, proces care fusese oprit în trecut de zeii cei răi.

În acest fel oamenii, adică zeii reântorşi la Dumnezeu, prin împreunarea lor, chemau din astralul lui Dumnezeu la reâncarnare din ce în ce mai mulți semeni de ai lor. Aceştia nu se mai duceau în iadurile zeilor după moartea fizică. De 2007 ani încoace, în fiecare fost regat al zeilor, în special în Europa şi America de Nord, în Anglia şi nordul Africii, oamenii au

început să se înmulțească şi să cheme din astral tot mai mulți semeni. Astfel numărul lor a crescut şi a depăşit numărul fiilor şi fiicelor de zei din aceste locuri. Însă peste tot au mai rămas fii şi fiice de zei care au în continuare fii şi fiice. Pe teritoriul actual al României există un număr mai mare de oameni, adică de zei care se reâncarnează, decât fii şi fiice de zei, care alcătuiesc diferite minorități energetice şi aurice, care amintesc de zeii, zeițele, îngerii, sau spiritele naturii care i-au creat.

ALCĂTUIREA ENERGETICĂ A NOULUI TIP DE AURĂ

Noul tip de aură, este de fapt tiparul auric imprimat de Dumnezeu, acelor zei care s-au reântors la Dumnezeu şi care urmează procesul reîncarnării. Acest tip energetic auric, îl aveau oamenii pe întreg pământul material, până să fie covârşiți numeric şi înrobiți în iaduri, de fiii de zei cei răi. Dacă zeii au modificat aurele semenilor, atunci putem spune că Hristos le-a refăcut forma aurică de la început. Acest fenomen energetic de schimbare aurică de către Hristos, poartă numele de „naştere din nou" aurică, în numele lui Hristos. Tipul auric respectiv, se structurează în patru mari straturi sau câmpuri aurice. Fiecare din aceste straturi se compun la rândul lor din alte patru straturi energetice.

STRATURILE SAU CĂMPURILE AURICE

Primul strat auric se poate numi aura familiei. Acest strat auric reține influențele energetice de gând, cuvânt, purtare şi lumină întunecate, adică distructive, provenite atât din

propria familie cât şi din celelalte familii. Stratul auric al familiei este alcătuit la rândul lui din straturi, „filtre" care opresc energiile distructive de gând, cuvânt, purtare şi lumină.

Al doilea strat auric se poate numi aura relațiilor cu semenii. Acest strat auric opreşte influențele distructive ale energiilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină, provenite de la semenii de pretutindeni. Acest înveliş auric este structurat la rândul său din patru substraturi aurice care joacă rol de „filtre" de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină.

Al treilea strat auric se poate numi aura relațiilor cu Dumnezeu prin creația Sa. Acest strat auric este structurat la rândul său în patru substraturi energetice. Aceste substraturi energetice se comportă ca „magazii" de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină pe care omul le primeşte în trupul fizic atunci când le cere de la Dumnezeu.

Se poate defini acest câmp auric ca o aură prin care omul comunică cu Părintele său şi cu familia Sa, alcătuită din oameni, îngeri şi spirite ale naturii.

Al patrulea strat auric este aura legăturii omului cu zeii, zeițele, îngerii şi spiritele naturii căzute, prin creațiile lor, prin fiii şi fiicele lor. La rândul său, acest strat auric este structurat în patru substraturi aurice. Aceste straturi aurice se comportă ca filtre sau bariere, în fața influențelor energetice directe şi indirecte ale zeilor şi ajutoarelor acestora.

LINIA AURICĂ DIVINĂ

Linia aurică divină, este o importantă structură energetică anexată aurei omului încarnat din momentul în care vine la încarnare în lumea materială. Ea se prezintă sub formă tubulară

şi străbate prin mijloc toate învelişurile aurice. La naştere, linia divină a omului este strâns legată energetic de biserica cea mai apropiată de locul unde locuiesc părinții. Energiile din care este alcătuită linia divină aurică, sunt energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, cu o rezonanță egală cu cea a bisericii şi portalului energetic aflat pe locul pe care se află biserica. Privită prin clarvedere, linia divină se vede asemănător cu patru tuburi energetice unul în altul. Pe linia divină, există trei astre energetice de ajutor, formate din energii luminoase de gând, cuvânt şi purtare, prin care Hristos ajută omul în momentele lui de cumpănă când se află sub influențe nefaste. Sub aură, aşezate tot pe linia divină aurică, există trei astre de deversare a toxinelor aurice de gând, cuvânt şi purtare. Aceste astre sunt energii de gând, cuvânt şi purtare distructive, provenite de la familie, de la semeni şi din influențele directe şi indirecte ale zeilor distructivi.

PLANUL CUANTIC AURIC

Planul cuantic auric este reflectarea lumii aurice şi a ființelor luminoase care răspund de buna ei funcționare. Planul cuantic auric se prezintă ca un cilindru ce limitează aura şi este alcătuit din energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină din care este creată lumea aurică.

PORȚILE LUMILOR AURICE

Porțile lumilor aurice, se prezintă ca mici steluțe luminoase, asemănătoare la privit cu stelele de pe cer, noaptea. Prin aceste porți, când trupul fizic doarme în lumea materială,

este chemat spiritul omului duh sau suflet, în lumile aurice pentru a comunica cu rude sau prieteni decedați de curând, care staționează în lumile aurice înainte de a ajunge în astral.

„CHAKRELE AURICE"

Chakrele aurice se prezintă ca porți de comunicare aurică a spiritului încarnat prin suflet în trupul fizic, cu lumea aurică şi cu ființele veghetoare care i-au fost "atribuite la naştere". Pentru oamenii care se încarnează pentru prima dată după Hristos, în lumea materială, dar s-au mai reâncarnat şi înainte de Hristos, există ființe angelice veghetoare precum şi spirite ale naturii veghetoare. Acestea se împart de regulă în trei categorii şi anume:

- îngeri şi spirite ale naturii, veghetoare ale aurei familiei;
- îngeri şi spirite, veghetoare ale aurei relației cu semenii;
- îngeri şi spirite, veghetoare ale aurei relației cu Dumnezeu şi creația Lui.

Aceste ființe veghetoare se structurează la rândul lor în patru categorii şi anume:

- îngeri şi spirite ale naturii veghetoare de gând;
- îngeri şi spirite ale naturii veghetoare de cuvânt;
- îngeri şi spirite ale naturii veghetoare de purtare;
- îngeri şi spirite ale naturii, veghetoare ale luminii gândului, cuvântului şi purtării.

O altă categorie importantă pentru aura omului, de îngeri şi spirite ale naturii, este categoria de îngeri şi spirite ale naturii păzitoare ale aurei. Se poate spune că aceste ființe se ocupă în mod special de cel de al patrulea înveliş auric şi anume de aura

relaţiilor omului încarnat cu zeii, zeiţele, îngerii, spiritele naturii care îi ajută, precum şi cu toţi fiii şi fiicele lor. La rândul lor, îngerii şi spiritele naturii păzitoare aurice, sunt structurate în următoarele categorii:

- îngerii şi spiritele naturii păzitoare de gând;
- îngerii şi spiritele naturii păzitoare de cuvânt;
- îngerii şi spiritele naturii păzitoare de purtare;
- îngerii şi spiritele naturii păzitoare a luminii de gând, cuvânt şi purtare.

Rolul îngerilor şi spiritelor naturii păzitoare este diferit de rolul îngerilor şi spiritelor naturii veghetoare.

O altă categorie de îngeri şi spirite ale naturii atribuită aurei omului încarnat, este categoria de îngeri şi spirite ale naturii întrupători şi destrupători. Aceste fiinţe au rolul unor ingineri specializaţi în „montarea" şi „demontarea" aurei, fiind răspunzători şi de buna funcţionare a acesteia pe perioada încarnării. La oamenii care s-au mai reâncarnat după Hristos, rolul fiinţelor veghetoare şi păzitoare este preluat treptat, de către Hristos şi sfinţi. Sfinţii sunt semeni ai noştri, care au ales să rămână lângă Hristos la limita dintre lumi, ca să ne ajute în procesul reâncarnării. La rândul lor aceştia se împart în patru mari categorii şi anume:

- sfinţii veghetori şi păzitori ai aurei familiei;
- sfinţii veghetori şi păzitori ai aurei relaţiei cu semenii;
- sfinţii veghetori şi păzitori ai aurei relaţiei cu Dumnezeu, prin Hristos, şi cu creaţia Lui;
- sfinţii veghetori şi păzitori ai aurei relaţiei cu zeii, zeiţele şi ajutoarele lor distructive, precum şi cu fiii şi fiicele lor.

Sfinţii sunt semenii noştri deosebit de înalţi ca duh, care ne ajută să ne împlinim în lumină puterile noastre, de gând,

cuvânt şi purtare, faţă de familie, semeni, Dumnezeu şi creaţia Lui. Ei au trăit pe pielea lor suferinţa depărtării de Dumnezeu. Sfinţii se comportă cu noi ca dumnezei buni, aşa cum se comportau duhurile avansate în putere, faţă de duhurile mai mici în putere, în lumea şcoală a duhurilor, înainte de căderе. Sfinţii lucrează prin jocuri ale vieţii pentru a ne readuce în lumina lui Dumnezeu. Ei nu se comportă precum zeii care ispitesc omul, îndepărtându-l de Dumenzeu, furându-i energiile şi distrugându-l. Sfinţii se află într-o deplină armonie prin Hristos, cu Dumnezeu, cu îngerii şi spiritele naturii luminoase, cum sunt duhurile înalte în puteri din lumea şcoală a duhurilor. Cu toţii săvârşesc împreună, lucrarea de reântoarcere a „fiului rătăcitor" la Dumnezeu. Cel mai mare dintre ei, este cel care lucrează pentru toţi. Sfinţii acţionează în acelaşi timp pentru luminarea gândurilor, cuvintelor şi purtărilor noastre în lumea materială, în lumile aurice şi în astralul lui Dumnezeu. Când venim la naştere suntem strâns legaţi auric de aceştia, corespondăm cu ei prin chakrele de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale aurei de familie, ale aurei relaţiei cu semenii, ale aurei relaţiilor prin Hristos cu Dumnezeu şi creaţia Lui, precum şi ale aurei iertării „semenului" care ne face rău, când prin el se exprimă distructiv zeii cei răi. Dacă nu reuşim să îndeplinim acumularea luminii de gând, cuvânt şi purtare pentru suflet în lumea materială, sfinţii ne ajută în lumile aurice să înţelegem şi să îndeplinim misiunea sufletului. Abia după înţelegerea şi îndeplinirea misiunii, suntem duşi din lumile aurice (purgatorii), în astral, unde alături de ei stabilim strategia pentru o nouă reâncarnare. Când suntem pe pământ, trebuie să reţinem numele de hram al bisericii unde am fost botezaţi, numele hramului bisericii unde am fost cununaţi, precum şi prenumele

nostru adică numele nostru mic. Aceasta deoarece trebuie să ne cunoaştem „ajutoarele aurice" din lumea fizică, care mediază pe lângă Hristos pentru noi, pe pământ. Cândva, omul va realiza că în familie, în relația cu semenii, în relația cu Hristos, cu biserica şi cu Dumnezeu, are nenumărate duhuri prietene. Aceste duhuri de sfinți, îngeri şi spirite ale naturii, mediază zi de zi pentru el şi greşelile făcute de el, cu voie sau fără voie. Cândva, omul va cunoaşte şi mai mult; va începe să vadă că nu este singur nici măcar o clipă din viața lui pe pământ. Prin asta vrem să spunem că omul va vedea pe Hristos, pe sfinți, pe îngeri şi spiritele naturii, lângă el. Pentru asta trebuie un minim efort de a comunica progresiv, zilnic, cu Hristos şi cu ei, dar mai ales cu biserica lui Hristos pe pământ.

AURA FIILOR ŞI FIICELOR DE ZEI

Există nenumărate cărți în care sunt prezentate numele zeilor şi a ajutoarelor acestora, spiritele naturii şi îngerii rătăciți, precum şi tehnicile prin care te poți apropia de aceştia şi poți intra sub influența lor energetică. Tot în aceste scrieri vechi, sunt prezentate tehnici de vindecare ale zeilor, în numele lor, prin simbolurile acestora. În aceste scrieri se pot găsi informații despre alcătuirea aurică a fiilor de zei, ca şi despre vechea alcătuire aurică a fiilor de Dumnezeu, aflați cândva înainte de Hristos, sub „tutela lor". Tot în aceste „cărți de specialitate", este descris modul de comunicare aurică cu zeii cei mari, prin zeii cei mici, „stăpânii chakrelor". Amintim că aceşti stăpâni, diferă de la un popor la altul, tocmai pentru că sunt alții. Nu se găsesc în aceste scrieri vechi, informații sau desene despre alcătuirea, principiul de funcționare şi vindecare a spiritului şi

duhului. Aceasta, deoarece zeii nu spuneau adevărul semenilor încarnați, pentru ca nu cumva aceştia să afle de Dumnezeu, să comunice cu El, să-şi lumineze puterile duhului, dobândind astfel puterea de a li se împotrivi. Nici despre suflet, nici despre alcătuirea şi principiul de funcționare al acestuia nu se vorbeşte în aceste cărți. Asta deoarece zeii şi zeițele căzute de la Dumnezeu, îngerii şi spiritele naturii rătăcite, nu au suflet, nici măcar puterea de a vindeca şi opri moartea duhului propriu, darămite puterea de a vindeca sufletul omului încarnat. Din punct de vedere energetic, este o eroare, o greşeală „tehnică", aceea ca un creştin să se întoarcă înapoi, în robia energetică şi în căderea din care de abia l-a scos Hristos. Totuşi liberul arbitru prevalează. Ar fi bine însă pentru duhul şi sufletul fiecărui om să cunoască adevărul, înainte să-şi exercite liberul arbitru. Iar adevărul este numai în Hristos. Când îl afli, nu mai eşti robul nici unui „maestru spiritual", nici unui jurământ, nici unei tehnici de vindecare. Atunci eşti liber şi plin de lumină, deoarece în tine, omule, Dumnezeu a pus totul, inclusiv vindecarea...

BOLILE STRUCTURILOR ENERGETICE AURICE

(vezi desen 15)

Putem încadra bolile aurice privindu-le din două puncte de vedere:

1- din punct de vedere al energiilor care o îmbolnăvesc, bolile aurice sunt:

- boli de gând;
- boli de cuvânt;
- boli de purtare;

- boli de lumină.

2 - din punct de vedere al felului bolii, acestea sunt:

- boli de familie;
- boli cauzate de semeni;
- boli cauzate de lipsa legăturii cu Dumnezeu prin creația Sa, prin biserica lui Hristos (omul refuză să îşi repare aura);
- boli cauzate de acțiunile energetice, de gând, cuvânt, purtare şi lumină distructivă directă, provenită de la zei, sau indirectă, prin oamenii prinşi sub influențele energetice ale zeilor.

Bolile de familie se citesc în partea stângă a trupului. Bolile relațiilor sociale se citesc în partea dreaptă a trupului. Bolile provenite din lipsa comuniunii cu Dumnezeu prin biserica Sa (adică omul refuză să intre în biserică) se citesc în partea de mijloc a trupului. Bolile aurice cauzate de acțiunile energetice directe ale zeilor răi, sau indirecte, prin marionetele lor umane, se caracterizează prin schimbarea tiparului auric Hristic, cu cel satanic, diavolesc, sau cu modelul auric demonic.

PRINCIPIUL DE FUNCȚIONARE AURIC

Se poate afirma, că aura este un vehicol cu ajutorul căruia spiritul din duh se exprimă prin suflet în trup, în lumea materială. Această exprimare prin aură a trupului fizic poate fi privită din două perspective.

1. Exprimarea trupului prin aură în mod defectuos.
2. Exprimarea trupului prin aură în mod ideal, luminos.

1. EXPRIMAREA TRUPULUI PRIN AURĂ ÎN MOD DEFECTUOS

În primul rând trebuiesc cunoscute cauzele pentru care un trup, se exprimă defectuos prin aura sa, în lumea materială. Înțelegând aceste cauze, se poate elimina treptat funcționarea defectuoasă a trupului prin aură şi automat se pot elimina defectele (bolile) ce survin în aură şi apoi în trupul fizic. Vom începe aşadar să monitorizăm paşii făcuți de om din momentul naşterii în lumea materială şi până în momentul când părăseşte lumea materială. În momentul în care un om este chemat din astral şi se naşte în lumea materială, devine automat un duh purtător de spirit, înfăşurat în suflet, prototrup, trup fizic şi aură umană. Pe tot timpul vieții, în stare de veghe, spiritul va încerca să se exprime luminos ca suflet în trupul fizic, prin aura lui. Astfel va avea nevoie de două feluri de hrană şi anume: hrană pentru suflet şi hrană pentru trup.

HRĂNIREA SUFLETULUI

Se face doar într-un singur fel, şi anume prin schimbul de hrană energetică de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Astfel sufletul trebuie să se hrănească cu acest "meniu" variat, în familie, în relația cu semenii şi în relația cu Dumnezeu. În cazurile în care sufletul dăruieşte şi primeşte din familie şi din relațiile cu semenii "hrană" alterată, nocivă, distructivă, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, se defectează, se îmbolnăveşte. Astfel sufletul îşi otrăveşte gândul, cuvântul şi purtarea, întunecându-se. Nemaiputându-se înțelege în lumea materială cu alte suflete, spiritul îşi închide sufletul defect şi se exprimă

în prototrupul fizic (contrapartea energetică interioară a trupului fizic) direct prin trupul fizic. Astfel spiritul este nevoit să devină "nespiritual" şi "cade" în materie. Căzut în materie, spiritul se exprimă greşit, defectuos, întunecat, în trupul fizic, prin aura umană. Aceasta deoarece doar sufletul cunoaşte regulile ideale de comportament prin aură. Astfel aura se umple de întuneric, pe care spiritul îl poate risipi numai prin suflet. Nemaiputând să-şi hrănească sufletul, spiritul încearcă să-şi hrănească trupul, însă hrana de gând, cuvânt şi purtare aflată în lume, este întunecată, nocivă şi distructivă pentru el. În acest fel, spiritul devenit lumesc, material, se vede nevoit să se hrănească cu gânduri, cuvinte şi purtări distructive, în familie, în relațiile cu semenii şi în relațiile cu Dumnezeu.

HRANA TRUPULUI

HRANA DE GÂND A TRUPULUI FIZIC

Spiritul în trup, care se manifestă prin aură în lumea materială, caută cu disperare metode de a-şi redeschide şi repara sufletul. Modalitatea optimă de remediere a puterii de gând a sufletului este în biserică, deoarece doar acolo există medicamente energetice specifice sufletului şi vindecării acestuia. Dacă omul nu reuşeşte să ajungă acolo, cade sub influențele nocive din lume. În lume există tendința de a-l face pe om să se hrănească cu gânduri rele. El se hrăneşte cu aceste gânduri în familie, în relațiile cu semenii şi prin toate emisiunile, sursele mass-media, cărți şi reviste, surse distructive de gânduri. În acest mod, omul devine slab, influențabil de către zei. Astfel omul devine plin de gânduri nedumnezeieşti. Aura

de gând, cuvânt, purtare şi lumină se umple până la refuz de această hrană "otrăvită", luată din familie, de la semeni şi de la alți dumnezei. În timp, aura de gând se îmbâcseşte precum un filtru de ulei necurățat la o maşină. Din această cauză otrava de gând intră şi în trupul fizic la nivel de gând. Astfel apar bolile trupeşti de cap, în forme mai uşoare la început, care se agravează pe parcursul vieții omului. În acest fel, capul omului devine automat sensibil la frig şi călduri pronunțate, la lovituri de tot felul, sau la alimente, cum sunt drogurile, țigările, cafeaua, alcoolul, sau chiar la mirosuri grele, factori perturbatori care îi afectează capul. Tot astfel apar divergențele de gând, exprimate prin concepții şi idei diferite de la om la om pe aceleaşi probleme. Apar în acest fel dezbinări între oameni, în familie şi în relațiile cu semenii. Cea mai gravă boală de gând a trupului fizic, este cea provocată de influențele zeilor, directe şi indirecte prin ai lor "maeştri spirituali". Prin aceştia, spre bătrânețe trupul se îmbolnăveşte grav la nivel de gând. Un "creier", partizan al unui zeu, sau a unei tehnici de vindecare, este înrobit şi neânțeles de familie şi semeni, este ironizat de multe ori şi arătat cu degetul. Furia lui remanentă provoacă "scurt circuite" serioase, care se manifestă prin boli mentale, manii de tot felul, fanatism, dureri de cap şi forme grave mentale, cum ar fi teama, frica, mânia, ce nasc plăgi care cuprind tot creierul.

HRANA DE CUVÂNT A TRUPULUI FIZIC

Când se colmatează cu noxe aurice de cuvânt, aura familiei, aura relațiilor cu semenii şi aura relațiilor cu Dumnezeu, nu mai poate opri prea multe noxe, care se varsă

automat în trupul fizic. "Necurățată" în biserică, cu energie luminoasă de cuvânt, aura îmbolnăveşte trupul fizic la nivel de cuvânt. Apar la început forme uşoare, apoi spre bătrânețe, defecte, boli, mai mult sau mai puțin grave, la nivel de gură, urechi, nas, gât, umeri şi partea de coloana vertebrală aferentă cuvântului. Partea stângă a trupului, reflectă bolile cauzate de cuvântul dat şi primit în familie. Partea dreaptă a trupului, reflectă bolile cauzate de cuvântul dat şi primit în relațiile cu semenii. Partea de mijloc a trupului, reflectă legătura slabă cu Dumnezeu. Un om virusat la nivel de gând, se va exprima virusat la nivel de cuvânt. Fără "medicamentele de cuvânt" din biserică, unde se curăță aura şi trupul la nivel de cuvânt, cu energie dumnezeiască de cuvânt, omul va degenera la nivel de organe fizice. Prin cuvintele nefireşti primite şi date, în relațiile de familie şi în relațiile cu semenii, vor începe să se manifeste boli în forme uşoare, sau mai grele, la nivel de urechi, nas, gură, gât, umeri şi coloana vertebrală aferentă cuvântului. Cele mai grave forme manifestate ale bolii, survin prin influențele directe ale zeilor sau indirecte prin marionetele lor. Aceste boli grave apar la oamenii aflați sub robia zeilor, care aud, vorbesc, miros şi "mănâncă hrana zeilor", "fructul oprit", adică învățăturile lor şi poruncesc vindecări în numele lor. Rezonanța întunecată de cuvânt specifică zeilor îi face deosebit de sensibili la nivel de urechi (nu le mai prieşte decât muzica, sunetele zeilor, mantrele lor şi cuvântul maestrului, marioneta zeului). Sunetul luminos din biserică le dăunează şi îi revoltă. Pentru omul necurățat în biserică de noxe aurice şi trupeşti de cuvânt, orice băutură şi mâncare devine toxică, deoarece îi imprimă negativitatea şi toxicitatea de cuvânt. Este ca şi cum introduci un aliment bun într-un ambalaj urât mirositor. Ambalajul va strica alimentul

respectiv. În acest fel mâncarea prea rece sau prea caldă va îmbolnăvi gura, dinții, limba şi gâtul. Vor exista cu precădere băuturi şi alimente tot mai multe pe care omul se vede nevoit să le "taie de pe listă". Cum alimentele şi băutura se "varsă" în sânge, acesta va sili arterele, nervii şi muşchii să se apere. Vor apare până la bătrânețe boli în forme grave la nivel de urechi, nas, gură, gât, umeri şi coloană vertebrală, la nivel de muşchi şi de circulație a sângelui. Hristos a spus cândva " nu contează ce bagi în gură, deoarece totul ajunge la hazna, ci ce scoți pe gură". Astfel omul fără comuniune de energie de cuvânt cu Dumnezeu, se va îmbolnăvi de cuvânt şi va îmbolnăvi hrana si băutura pe care o ingerează. Omul fără comuniune de cuvânt cu Dumnezeu, va fi uşor de ispitit prin cuvânt de către zei, prin "apostolii" acestora dintre oameni, fiind uşor de strunit, păcălit, furat de energie de cuvânt şi distrus. Ce este rău aici este faptul că un astfel de om îşi va distruge în drumul său, familia şi semenii. Din păcate influențele zeilor, zeițelor şi a ajutoarelor acestora rătăcite de la Dumnezeu, îngerii şi spiritele naturii căzute, speculează faptul că omul nu vrea să-şi găsească timp pentru a merge la biserică să-şi curețe "filtrele" aurice, să le lumineze şi să-şi remedieze neputințele trupului. Un astfel de om, rupt de "service-ul" unde Dumnezeu repară maşina aurică şi trupească, prin care se manifestă spiritul în suflet, nu are cunoştință de regulile de bună funcționare ale aurei şi trupului. El devine uşor pradă, influențelor indirecte ale zeilor prin maeştrii orientali, spirituali, care sunt marionetele lor. Numai din acest motiv au ajuns zeii şi ajutoarele lor să îşi creeze în țara noastră adevărate avanposturi. Fiecare din aceste avanposturi este o cloacă murdară, unde se pun la cale planuri mârşave de destabilizare a familiilor şi automat a țării, care este suma

familiilor. În aceste locuri se pun la cale “lovituri de palat” prin care să fie alungat Hristos şi “înscăunați” fel de fel de zei, zeițe, îngeri şi spirite ale naturii căzute, care numai binele nostru nu îl vor. Prin aceste avanposturi se aduc învățături ale acestor ființe depărtate de Dumnezeu, precum şi tehnici ale lor de “iluminare a sufletului” şi de vindecare a sufletului, trupului şi aurei. Şi creştinii depărtați de Dumnezeu nici măcar nu se întreabă între ei, nu se obosesc, sau nu îndrăznesc să întrebe pe “maestrul spiritual” “cum poate zeul, zeița, îngerul sau spiritul naturii depărtat de Dumnezeu să-mi vindece sufletul, trupul şi aura atâta timp cât ei nu au suflet, trup şi aură şi nu o să aibă niciodată?”. Şi iarăşi, orice creştin, cât ar fi el de depărtat de Dumnezeu are cât de cât noțiuni elementare despre Dumnezeu. El cunoaşte că Dumnezeu a creat toate lumile şi toate ființele, ceea ce înseamnă că a creat şi pe zei, şi pe ajutoarele lor, îngerii şi spiritele naturii. Ceea ce înseamnă că numai Dumnezeu ştie cum să repare totul, mai bine decât oricine altcineva. De ce nu se întreabă atunci creştinul şi de ce nu îl întreabă pe maestrul spiritual care spune că zeii sau îngerii vindecă “cine minte domnule, zeii sau Dumnezeu?”. Pentru că cineva minte, iar acel cineva nu este în nici un caz Dumnezeu. Cea mai mare păcăleală pe care o înghit oamenii de la învățăturile zeilor este cuvântul următor: “omul este ceea ce mănâncă şi ce bea”. Ei bine, acest cuvânt adus de la zei prin ştiințele lor este total greşit, pentru că “omul este ceea ce este, adică chip şi asemănare de Dumnezeu, iar nu chip şi asemănare de zeu”. Dar atunci când încetează să mai fie astfel, mâncarea şi băutura în marea ei varietate, lăsată de Dumnezeu, îl afectează negativ. Chiar creația lui Dumnezeu, devine nocivă pentru el. Prin urmare omul trebuie să se mențină în felul în care a fost creat să

funcţioneze, prin gând, cuvânt, purtare şi lumină dumnezeiască, şi nu zeiască, îngerească sau "spirituală", ca a maeştrilor trimişi de zei în ograda lui Dumnezeu, lăsată moştenire nouă.

HRANA DE PURTARE A TRUPULUI FIZIC

Când filtrele de purtare ale aurei de familie, ale aurei relaţiilor cu semenii, şi ale aurei relaţiei cu Dumnezeu prin creaţia lui materială (hrana) sunt îmbâcsite, trupul fizic se umple şi el precum aura, de toxine. Această îmbâcsire aurică şi trupească se datorează în primul rând manifestării energetice distructive, prin puterea de purtare în familie, cu semenii şi datorită faptului că omul nu găseşte timp să-şi repare aura şi trupul, cu energiile vindecătoare de purtare din biserică. Partea specifică familiei este stânga trupului, auric şi fizic. Partea specifică relaţiilor cu semenii este cea dreaptă de la umeri până la tălpi. Partea specifică relaţiilor aurei şi trupului fizic cu Dumnezeu prin creaţia Sa materială (aerul, apa, hrana şi lichidele), este mijlocul trupului, de la umeri până sub organele genitale. Comportamentul distructiv prin energia de purtare în familie şi cu semenii, duc la îmbolnăvirea trupului de la umeri până la tălpi. Necurăţată de toxine în biserică, aura trupului îl îmbolnăveşte şi pe om de boli de piele, boli respiratorii, boli ale organelor şi circulaţiei sângelui, prin "instalaţia electrică" a trupului fizic, formată din coloana vertebrală, din vasele de sânge şi din nervi. Comportamentele nedumnezeieşti, nefireşti, distructive, întunecate, în familie şi cu semenii, aduc boli de aură şi de trup. Teama, mânia, răutatea, agresivitatea, loviturile, uciderile şi comportamentul sexual nefiresc, sunt exprimări distructive ale omului rupt de Dumnezeu, prin puterea

energetică de purtare. Cea mai înaltă formă de exprimare distructivă a omului prin puterea energetică de purtare este curvia, preacurvia şi exploatarea fizică a omului de către om. Curvia şi preacurvia sunt forme superioare de distrugere a semenului şi automat de familii şi relații sociale. Contactul sexual nu se întâmplă doar la nivel de aură şi trup fizic, ci şi la nivel de suflet, duh şi spirit. Astfel un om care apucă pe această cale defectuoasă de exprimare, prin energia de purtare, îşi adaugă lângă bolile de aură, trup, suflet, duh şi spirit şi bolile partenerilor de sex, cât şi bolile tuturor partenerilor de sex ale acestora. Fiecare din aceşti oameni se manifestă ca un virus în sistem, în toate drumurile lor prin viață. Hrana pe care o va ingera acest fel de om, precum şi lichidele pe care le va bea se vor strica în el, deoarece înăuntrul lui, totul este stricat. Nu modul în care se hrăneşte, îl îmbolnăveşte, ci modul în care se comportă în familie şi cu semenii. Un astfel de om care nu-şi găseşte timp să-şi repare maşina aurică şi trupească cu lumina de purtare din biserică, va avea mereu o rezonanță de purtare, joasă, întunecată. El va fi o pradă uşoară în plasa zeilor care se manifestă în lume prin maeştrii spirituali, marionetele lor din planul fizic. Acest tip de om va fi uşor de păcălit de zei şi va fi uşor de furat de energia de purtare a sufletului său, a trupului şi a aurei, care încet, încet, vor fi înrobite şi golite de zei. Cea mai mare păcăleală pe care acest tip de om o înghite este că poate evolua rapid spiritual, prin împreunări sexuale de tot felul. Tot acest tip de om va fi uşor de păcălit de “ghizii spirituali” care se vor bate între ei să-l învețe cum să “evolueze rapid” şi-l vor purta încoace şi încolo prin locuri luminoase şi minunate, sau prin universul plin de stele unde sunt ființe super evoluate, “pline de lumină şi iubire” pentru el. Adus la nivelul de

rezonanţă dorit de aceste fiinţe, omul orbit nu va mai crede decât conform rezonanţei de purtare la care a fost adus. Astfel, purtarea, hrănirea şi vindecarea trupului său, va fi cea specifică ritualurilor impuse de fiinţele respective.

HRANA DE LUMINĂ A TRUPULUI FIZIC

Lumina este a patra putere a sufletului. Lumina este o energie care menţine în viaţă, puterea de gând, cuvânt şi purtare a sufletului şi automat a trupului şi aurei. Există două tipuri de lumină şi anume: lumina nemuritoare sau viaţa veşnică a lui Dumnezeu şi lumina zeilor, zeiţelor şi ajutoarelor acestora, îngerii şi spiritele naturii căzute. Când s-au vrut dumnezei şi nu au putut, zeii, zeiţele mari şi mici, precum şi ajutoarele lor îngerii şi spiritele naturii rătăcite de Dumnezeu, au început să moară, adică nu au mai fost în stare să se manifeste veşnic prin puterile lor, de gând, cuvânt şi purtare. Însă de atunci şi până acum, reuşesc să păcălească pe semenii lor încarnaţi în lumea materială prin suflet, trup şi aură, alimentându-se din ei. În timpul vieţii în suflet, trup şi aură oamenii sunt păcăliţi de zei şi despărţiţi de Dumnezeu, pentru ca după moartea lor aceştia să nu se mai ducă la Dumnezeu, ci să vină la ei. Acolo, aceşti oameni păcăliţi pe pământ, sunt deposedaţi de puterile duhului, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Astfel ei alimentează continuu aceşti zei, care astfel nu mai mor, ba mai mult, devin mai puternici, adică au mai multă lumină luată de la duhurile miliardelor de oameni pe care i-au păcălit din cele mai vechi timpuri până azi, şi de azi încolo, dacă nu vor fi destul de vigilenţi.

2. EXPRIMAREA TRUPULUI PRIN AURĂ ÎN MOD IDEAL

Exprimarea trupului fizic prin aură în mod ideal, presupune respectarea unor reguli stricte de igienă trupească şi aurică. Pentru aceasta trebuie respectate două reguli şi anume:

1. Un comportament adecvat, specific funcționării bune a trupului şi a aurei;
2. Verificarea şi remedierea periodică a acestor minunate vehicole fizice, prin care se exprimă spiritul în suflet, când se află la încarnare în lumea materială.

Tipul de vehicol creştin, nu poate funcționa decât în regimul de funcționare creştin. Aceasta presupune un comportament nedistructiv al puterilor, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, în familie şi în relațiile cu semenii. Verificarea şi reparația periodică a acestor maşini aurice şi trupeşti nu se pot face decât în „unități specializate unde lucrează ființe specializate" în verificarea şi reparația parțială sau capitală a tipului creştin de aură şi trup fizic. Orice abatere de la aceste două reguli cosmice, atrage destabilizarea energetică ireparabilă a acestor tipuri de vehicole creştine, maşini aurice şi trupeşti. Singura unitate specializată în buna funcționare şi în reparația eficientă a sistemului auric şi trupesc de tip creştin, este biserica. Singurele ființe specializate în buna funcționare şi în reparația eficientă a sistemului auric şi trupesc de tip creştin, sunt creştinii cu largi cunoştințe şi vechime în acest domeniu. Aceştia sunt preoții din biserică, dar şi creştinii care au cunoştințe, calități aurice şi trupeşti necesare şi conforme bisericii. În toate familiile există oameni spirituali, foarte avansați în lumină (mulți din ei sunt şi medici) care cunosc

trupurile creştine de trup şi aură, aceştia dând sfaturi pentru buna funcţionare a acestor structuri. Totodată ei pot ameliora defectele aurice şi trupeşti în numele lui Hristos, prin acţiuni energetice nu numai la nivel de „vehicole" de aură şi trup fizic, dar şi la nivel de „vehicole" de suflet şi duh. În acest fel ei pot conştientiza cum se defectează aura şi trupul, dar şi cum se pot repara acestea rapid şi eficient. Principiul de funcţionare auric şi trupesc, acţionează ideal sau defectuos, atât la nivel de individ, de grupuri mici sau mari, cât şi la nivel de sumă a familiilor dintr-o ţară creştină. Pentru a înţelege principiul de funcţionare auric şi trupesc la nivel de ţară trebuie cunoscut rolul important al acestor vehicole (aurice şi trupeşti) în lumea aurică şi trupească (materială). Se poate afirma că moştenirea aurică şi trupească, poate influenţa comportamentul auric şi trupesc al celor aflaţi deja la încarnare în trup şi aură.

MOŞTENIREA AURICĂ ŞI TRUPEASCĂ

MOŞTENIREA AURICĂ

Atunci când un om părăseşte lumea materială, structura lui aurică poate fi îmbâcsită cu noxe aurice, dar aceste noxe pot fi şi curăţate. În ambele cazuri, materialul energetic auric se reântoarce în lumea aurică, de unde a fost luat pentru crearea aurei umane. Astfel arealul auric (lumea aurică) se poate lumina sau întuneca, în funcţie de comportamentul auric avut de oameni în timpul vieţii lor aurice.

MOŞTENIREA TRUPEASCĂ

Atunci când un om părăseşte lumea materială, trupul lui material poate avea noxe trupeşti (defecte, boli) dar poate fi şi curățat de aceste noxe. În ambele cazuri, materialul energetic trupesc se reântoarce în lumea materială de unde a fost luat. Astfel lumea materială se poate „defecta”, întuneca, sau se poate „repara”, lumina, în funcție de comportamentul avut de om în timpul vieții sale trupeşti.

MISIUNEA AURICĂ ŞI TRUPEASCĂ

Există pe lângă misiunea personală a omului şi o misiune specială pentru lumea aurică şi trupească (materială) pe care omul încarnat este obligat să o îndeplinească în bune condiții.
Pentru ce vin eu pe pământ şi care este misiunea mea ?
Nu se poate să existe vreun om care în anumite momente să nu se întrebe acest lucru sau să nu întrebe pe semenii lui mai învățați (mai bătrâni decât el). Ei bine acest om trebuie să cunoască în primul rând că, venind la încarnare vine cu două mari misiuni:

1. Misiunea individuală.
2. Misiunea față de lumea care îl primeşte şi îl îndestulează.

- Misiunea individuală constă în păstrarea aurei şi trupului fără defecte (sănătoasă) pe timpul încarnării sale. Pentru aceasta trebuie ca exprimarea sa aurică şi trupească prin gând, cuvânt şi purtare față de familie şi semeni să fie luminoasă adică nedistructivă.

- Misiunea față de lumea aurică şi trupească (materială), constă în „repararea”, curățarea vehicolului auric şi trupesc „împrumutat” lui în bune condiții, în lumină, la începutul încarnării, de către Dumnezeu.

Acest lucru, aşa cum ştim, nu se poate face decât într-un „service” dumnezeiesc (biserică), deoarece aura şi trupul sunt construite din energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, fabricate de Dumnezeu cu mâinile Lui. Odată îndeplinite aceste două misiuni, moştenirea aurică şi trupească poate fi menținută la „parametri” ideali de funcționare atât în lumile aurice şi trupeşti, cât şi la nivel de aură şi trup individuale. Aceste lucruri vor avantaja atât pe cei care se află în prezent la încarnare în aură şi trup, cât şi pe cei care vor veni din astral în viitor.